

BROWN BOOK

TIGHT BINDING BOOK

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_204439

UNIVERSAL
LIBRARY

వీలావతి.

(మొదటిభాగము.)

సూరాబత్తుల సూర్యనారాయణగారు.

ప్రకాశకుడు

(ప్రగల్భ పాటిధనరాజు

బుక్కు సెల్లరు,

రాజమండ్రి.

సామ్యములు

శ్రీకృష్ణునివి

మొదటికూర్పు.

భాస మార్గశీరము.

1934.

డిశెంజరు

శ్రీ ప్రభాసీ ప్రెస్,

రాజమండ్రి).

వాణిగంధమాలవారి గ్రంథాలు.

౧ పత్రెటూరు

పడుచులు

పే 110

అనేక పత్రికలచే కొనియాడబడిన చక్కని కథలసంపుటి. ముద్దులొలకు తేటతెలుగున వ్రాయబడి ఎంతయు నీతిదాయకముగ నుండును. ౦-౪-౦

౨ చదువుకోని భార్య

పే 160

ఇదియొక సాంఘికనవల, సాంఘికదురాచారములను, చెడునడతలను, ఖండించుచు వ్రాయబడినది. హృదయమున కాష్టదమును గూర్చును ౦-౪-౦

౩ చద్రీహరము

పే 140

ఇదియొక కథలసంపుటి. వృక్షశైలితో వ్రాయబడి చదువుట కెంతయు ఆనందమును గూర్చును. అనేక పత్రికలచే పొగడబడినది. ౦-౪-౦

౪ భూగృహము

పే 120

భయంకరమగు డిబక్టీ వ్రనవల. హత్యలతో నిండి భీతిని గొల్పును,

౫ తానాజీ

పే 140

చక్కని చారిత్రాత్మకనవల. ప్రతిజ్ఞ పాలనకొరకు-ప్రియురాలిని సహితము గోలుపోయి రణరంగమున హతుడై పోయిన తానాజీచారిత్రము. ౦-౪-౦

౬ లీలావతి

పే 160

చక్కని సాంఘికనవల. కొత్త పోకడలతో నిండినది. ౦-౪-౦

వాణి గ్రంథమాల,

రాజమహేంద్రవరము.

ప్రణయమహిమ

(సాఘిక నవల)

వరసుల్కాలకై ఆశపడి కొడుకుల ఉద్దేశాలను గంగ
పాలుజేసే తండ్రిలకు బుద్ధి, కూతుళ్ళుగల తండ్రిలు కట్నా
లీయలేక అల్లుళ్ళకై వెతకుటలో పడ్డకష్టాలు—సంతాపం బ్రో
కర్ల పన్నాగాలు— కళ్ళకు కట్టిన ట్లుంటాయి. తిండిగూటతీసి,
తామువలచిన పిల్లను పెళ్లాడినవారు బహిష్కరంపబడి పడుపా
ట్లు చదిదినప్పుడు వొట్లు పులకరిస్తాది సంఘంలో వోట్లు, వల
సుల్క వివాహాలు, యింకా యెన్నూ విషయాలు ఆచరించా
ల్సినవి వున్నాయి.

1 2 భాగాలు రు 1—0—0

భయంకర బడాచోరు

(పరిశోధకన వల)

కొత్త పోకడలు సహజచాతుర్యాలు— యుక్తులు—చదవండి మీ
కేతెలుస్తాయి ఆఖరునర్కు బుక్కువదలరు, పూర్తిచేస్తేనేగాని.

1, 2, భాగాలు రు 1—0—0

భయంకరనారీపిశాచి, ప్రతాపదౌర్జన్యము, భయంకర
రాగోసర చక్కవర్తి 3 నవలలు ఒక్కొక్కటి 0—12—0
యీమూడు ఒకేపర్యాయము కొన్న వారికి రు2—4—0 కే
యివ్వబడును. యింకా అనేక రకాలు నేటికాలపు పుస్తకాలు
వున్నాయి మావద్దకేట్లాగులో—

ప్రగల్భపాటి ధనరాజు. బుక్కుసెల్లర్, రాజమండ్రి.

వీ లా వ తి

౧

సూర్యోదయ మింకను కాలేదు. పక్షులు కిలకిలారాన
ములు చేయుచు నాహార సంపాదనమునకై బయలు వెడలినవి.
మందమారులము చెట్లకొమ్మలపై నుయ్యలలూగుచు హాయి
నొనగూర్చుచున్నది. దిక్కులు విలాసవంతములై నేత్రస్పర్శ
మును గావించుచున్నవి. లోకబాంధవుడు కిరణసముదయంబు
నుండి నసంతమును సరసీరుహముల కుపాయనముగఁ జూచుచు
బయలు వెడలినాడు. తేతచిగుళ్ళనుదాల్చిన నానావిధ వృక్ష
జాలము ప్రకృతి కలంకారభాజనమై తనరారుచున్నది.
గాయనీమణియగు కోకిల పంచమస్థాయిని ప్రణవగీతమును రసో
దంచితముగఁ బాడి యింపును నింపుచున్నది. ఇంటి యావరణ
మున నూతిచెంగటగల పొగడగున్న మొదట గట్టఁబడిన గచ్చు
తిన్నెపై బాలయొకఁడె పలుదోముకొనుచున్నది. చిరుగాలిచే
తూలియూడు ముంగురుల నెడమచేత నవరించుకొనుచు నూతి
చెంగటి కతుడెంచి మొగమును కాల్చిను గడుగుకొని పైఁట
చేటఁగున దుడుచుకొనుచు పూలచెండ్లచెంగట కరిగి గులాని
పూవులను మల్లెలనుఁ ద్రొంచి యింటిలోనికిఁ జనినది. వాటిని
పూలసజ్జయందుంచి తనపనులను చూచుకొనుచున్నది. యువకు
డొకఁడా యెడకు చనుదొంచి పనిచేయుచున్న బాలికను నుద్దే

శించి లీలా ! జయదేవమహాశయు డెందుండెని పలుకుచును.
అదివిని యామె వారింకను వెలుపలికివచ్చిన జాడపొడకట్టలేదు.
లేచిరో లేదో తెలియదు. నీవింకను పాలమునకుఁ జనక మనలితి
వేమి. చేయవలసిన పనులను రాత్రి చాలనేపటివరకును మో
ట్లాడినవాడవు నేడు చేయవలసిన కార్యములను తెలిసికొనవేక
పోతివా? ఇంత యప్రమత్తత కూడవని తెలియనైతినిగాదా

విజ—సరాకుపడి కనుగొనని విషయమునకై గాదు నే
నిపుడు ముచ్చటించినచ్చినది. ధాన్యమునుగొనుటకై వచ్చిన
శేరగాంధుని మాయజమానితో మాటలాడవలయును పిలువ
మని పలుకుటచే నిలువనలసి వచ్చినది. తేకున్న నీపాటికె పాల
మునకుఁబోయి పనిచుందు నియుక్తుడనై యుండును. రాత్రి
యజమాని నియమించిన కార్యముల వేగముగచేయింపవలసిన
వేదియులేవు. అయినను చేయవలసినవానిపట్ల జాగురేముట
గాని స్వరూపిచేయించి పాడుచేసిగాని యింకవరకు నెలుగను.
ఇకముందును బాగ్గితవీడి సంచరింపఁబోను. ప్రసన్నాదము
రానూడదు. నాకాపాటి ధైర్యముకలదు. వినేకమును కలను.

లీలా—నిజయా ! నా పలుకుల కలుకజనించినదా !
ఆక్రంధ యంతమాత్రమును తగదనియు, యజమానికే చికాకు
గలుగునట్లు నడచుకొనుట మంచిది గాదనియు, హెచ్చరించితిని
గాని నిన్ను శాసించుటకుగాదు. మన ముభయులము నొక్క
తీరువారమగుటచే మెలకువగలిగి నర్తించుట మేలుగదాయని
సూచించితిని.

నిజ—నిజమే. యజమాని కనుసన్నలలో మెలగుచు
కార్యములను నెరవేర్చుట యశాచుము లేకుండచుండును సందే
హములేదు. యజమాని మంచివాడు. దయాప్రిహృదయుడు.
కన్న బిడ్డలను జూచునట్లు మనలను జూచుచుండును. ఏలోప
మున్నను సవరించుకొనిపోవును. ఎల్లై న్నిమాట యనబోడు.
అందులకు దగినట్లు భయభక్తులతో సజమకొనుచుంటి మేగాని
చుచువిచ్చెనుగదాయని చంకెక్క ప్రియత్నించుటలేదు. నియూ
మక కార్యములనేగాక యెప్పుడేసని నియోగించినను శక్తి
వంచనలేకుండ బాటుపడి నెరవేర్చుచుండును. ఎంతటివారలకు
ను లోపములుండకపోవు. పరులుచేయుపచులలోని కష్టములను
కని పెట్టగలిగిన యజమాని కడనైనను స్వేచ్ఛగ మెలగఁ
రాదు. చేసిన కొలందియు లోపముల నెంచు వారి
కడ సూడిగముసేయుట దుఃఖభాజనము. అంతకుంట నరణ్య
వాసము సుఖమును గలిగింపగలదు. కష్టముల పాలబడనున్న
ప్పుడు సత్ప్రసర్తనగలవారు సహితము తప్పించుకొనఁజాలరు.
కేడులోమేలనున్నమనయజమానిచాల సరసుడు. మనమదృష్ట
వంతులము. భాగ్యవంతమయిన సుఖజీవనము పూర్వజన్మసుకృ
తవంతులకుఁగాని యన్యులకు సమకూడదు. ఒకరికున్నది మన
కుకావలెనని యాముదము పూసికొని బూడిదపై బొట్టిన నంటు
కొనఁ బోవుననుండదు. యోగజాతకుఁడు భీషవానియింటఁ
బుట్టినను పట్టినదెల్ల బంగారమై లోకులాశ్చర్యమునమునుగు
నట్లు చిరకాలములో కోటిశ్వరుఁడు కాఁగలడు. యోగభా

గృములేని సంపన్నుడు సన్మార్గవర్తియు, జాగరూకుడునయ్యి నేడుగుమ్మరిగిన వెలగపండుపగిది సంసారము గుల్లయై బీదవాడుగమారును. బుద్ధినంతులగు లోకజ్ఞులు భగవద్విలాసమనుచుందురు. పైమార్పునకు కారణమదియని నిర్ధారణచేయఁగల ధీమంతులు కానిరారు. లోపమేమియు గలుగకుండ నింతివరకు కాలము సుఖముగా జరుగుచున్నదనియు, గడచిగట్టెక్కఁదిమనియునుబలాటచడఁగెను. ప్రతాపుడు నిరిదాపు పక్షిముదినముల నుండి కంటఁబడుటలేదు. నీనెల్లపుడు నింటనుండుబాసవుగాన యాతనిరాకపోకలు బాగుగఁజెలియగల వీలుగలదు. అతని నడవడినిగూర్చి పురజనులు పలువురు పలువిధములఁ జెప్పుకొనుచుండీరి. ఆపలుకులు తండ్రినినులఁ బడినవేమోమని భయపడుచుంటిని. నీవాతనిగూర్చి యేదియేనివినియుంటివా. కమల కేమైన దెలియునా? మీరుతరుబడిగ యాకాభిరామాయణములను తడవునెడ పఠింపగమున తిగిలినదా?

లీలా—విజయా! ప్రతాపునిగూర్చిన గొడవేడియు నా కాకలింతకురాలేదు. ఇంటనేమూలనో పడియుండు మాకెట్లు వెలియుఁగలదు. జయదేవమహాశయుఁనకు దెలిసినదనియెంచుటకు వీలులేదు. అదియు ననుమానాస్పదమే. ఏమందువా అతనికిఁ తెలిసినసంగతి తనయకు దెలుపకమానఁడు. కమల వినియున్న యంశమేదియేనియు నావీనులఁ బడవేయకుండనుండలేదు. ఇంత దనుక నట్టిదేదియునావరకు ప్రాకకుండుటచే తండ్రివినికిడిలోనికి

రా లేదని నిశ్చయింపవచ్చును. నీవనినట్లూతఁడీమధ్య నింటగను పించుటలేనిమాట సత్యము.

విజ—జనకుడాతనిఁగూర్చి యడుగుటలేదా.

లీలా—అడుగుచునేయుండవచ్చును. సవరణగ సమాధానముఁజెప్పగల మీజనయిత్రి రాధ ప్రతాపునిపైగల యనురాగముపెంపున వచ్చుననియు, వచ్చివెళ్లెననియు, యాతనితో పములను గప్పఁజెప్పుచుండును. ఆతనిదుడుకుదనము తెలియక కాదు. తల్లిలేనికారణముననో, 'పెంచిననిశ్వాసముననో' తండ్రి మందలింపబోయినపుడెల్లనుప్రతాపునివెనుకవేసికొనిచాలులెండి 'యొక్కగానియొక్కడు' తల్లిలేనివాడు మీరెల్లపుడునురాపులు జెట్టుచుందురు. తల్లిలేనిబిడ్డకు 'దైవమేలేనట్లు' మీరడలగొట్టినబెంగచే జెడరి యొక్కడికేయి బోగలడు. అపుడు మీకెంత విచారముకలుగునో తలచుకొండు. మీశుభయమందియె యింటిపట్టునంటుటలేదు. పిల్లలాగడముచేయరా. లేకలేకకలిగినవాఁడు నాలుగేండ్లు పైఁబడిన వాడే మంచియారిందా కాఁగలడు. స్రతివారును పుట్టగానే నేర్చుకొందురా మంచినడవడి. ఊరకొందురూ. యీపాటికని యెదురుకొని మాటలాడుచుండును. అందుచే మఱింత మీఱిపోయినాడు. రాధకు నీయందుకంటె ప్రతాపునియందు దయ మిక్కుటము, ఆమె నీతల్లివలెనే కనుపించదు.

విజ—తల్లిదండ్రులు బిడ్డలయెడ గౌరవముచే సరియైనమార్గమున నడిపింపక పాడుచేయుచుందురు. మొక్కగానున్న

నాడునంచక మూనై ననెనుక వంచజూచిన సంగునా? స్వంటగల ముసలమ్మల ముచ్చటదీర్చుటకై బిడ్డల నాగడముగ బంచుట చాలపొరపాటు. చెడినవారినిబాగుచేయుట, చెడ్డయలవాటులకు లోనై నవారిని మంచిమార్గమునకు ద్రిప్పుట సుకరమైనపని గాదు. నేను విన్నదానినిబట్టి బాగుండవీలుగలదని యూహించజాలను. పెద్దయెత్తులలో నడినాడు. పరువుప్రతిష్ఠలుగల కుటుంబము. పదుగురుకాశ్రయమైనసంసారము. తునకేమగు నోచెప్పలేము. ముసలివానియూపిరియుండగనే ముంచినేయు నట్లగుపించుచున్నది. అతనిముప్పు గడువనిచ్చిన బాగుండును.

లీలా—అతనివర్తనమునుగూర్చియింతయాందోళనపడుదుంటివేమి. ఏమంతపుట్టిముచుకనచ్చినది. అతఁడొనరించుచున్న దుర్మార్గమేది. నాకాముద్రము నొకేగింపుము.

విజ—అడువాండు) రహస్యమును రక్షింపజాలరు. నేనువిన్న నిషయాములను నెఱింగించితినేని కమలకుచెప్పక మానవు. ఆమెవినినచో తండ్రికి దెలుపక మానదు. అదివినినచో జయదేవుని మనమున కాయాసము గలుగును. సృతాపుడని విని నాయందు కోర్కెము పహించును. తండ్రికొడుకులమధ్య తంత్రముకల్పించి విరోధముచే పెంచితినినువాదు నానెత్తిపె బడును. ఇంటిగుట్టు లుకకుచేటను నట్లంటనున్న మనము యజమాని కుమారుని యల్లరిపాలు గావించితిమని లోకము నిందించును. యజమానియు మనమె యల్లరికి కారకులనుగా భావించును. యజమానిమన్ననకు పాత్రులమగుచున్నమనకు నేటి

నుండి నిరసనభావమునఁ జూడఁబడుగతి తటస్థించును. చౌక చస్తువు బాజారునబడు నట్లు, ప్రతాపుని వివరీతపు వర్తనము యితి మీరినప్పుడు లోకమున నెల్లడికాకమానదు. అంతదనుక తాళియుండుట మనకు శ్రేయము. అంతకువచ్చినప్పుడు మనము నచింపనక్కరలేకయె తండ్రికి తెలియగలదు. అదియె యుత్తమము. సజ్జనోత్తముఁడగు జయదేవుఁడు కుమారుని మరంతములను విని యెట్లునహింపగలఁడో తోచుటలేదు. ఇల్లుద్ధరించ గలతనయుఁ డాతతాయయై వర్తించుచుండెననివిని, వంశగౌరవము నల్ల కాటబడుచున్నదని చివికి, పేరుప్రతిష్ఠలు తగలబడుచుంటును చింతించి, నలుగురితో తలయెత్తుకొనలేక క్రంగి, మతిపోయి మరణించునేమో హరిహరీ! ఆనలమనపాట్లు తలప నేమార్గముచుపట్టుచో. ఇంతకును విధి తప్పింపగలవారె సు. భగవానుఁడా! యజమానిగౌరవమును నిలునట్టుము. మాకు నిలుసనీడ కాదగిన ప్రతాపునిబుద్ధిని దుర్మార్గమునుండి మరలించి కాపాడజూడుము. సకలమును శుభముగపరిణమింపఁ జేయుము. నిన్ను హృదయపూర్వముగ ప్రార్థించుచున్నాడను. అదిగోకమల యీవంక కేనచ్చుచున్నది. ఈప్రసంగమును తెడవకుము.

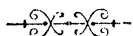
లీలా—జయదేవుడు గారెచ్చటనున్నది కమల నడిగి తెలుసికొనుము.

విజ—కమలా! వర్తకులు తమతో మాటలాడుటకు విజయునితోకలసివచ్చియుండిరని నాన్న గారినిపిలుపుము.

కమ—నారిట కేవచ్చుచుండిరి. నేబోయిపిలువవలసినపని లేదు. విజయా! పలకబారిన యరటిగెల లేమయిననున్నచో తప్పకపంపించుము.

విజ—నాలుగునాళ్లు తాళినగాని రంగుతగిలినగెలు కానరావు. నేడు తిరుగవెతికించెదను. ఉండిన సాయంకాలము పట్టించుకొని వచ్చెద.

అంతలో జయదేవుడటకువచ్చుటయు విజయుడాయ నకుతానగుచు చివకార్యముచు నివేదించి ప్రోద్బలమునుండి మీరువారితోమాట్లాడుడు. నేపాలమునకుబోయెదనని పలుక వారిమాటలు ముగియునరకునుండుము, అనంతరము పోవచ్చు ననుచు విజయునితోసేధసావడితోనిక జనియెను—

౨

ఓరుగల్లున కనతిదూరమున దట్టమైన యడవిగలదు. అందు చిన్నచిన్న పర్వతములు లెక్కికుమిక్కిలిగ నున్నవి. దూరమునుండి చూచువారల కవి యున్నతముల పిడియేనుగులను భ్రాంతిని గలిగించుచుండును. పర్వతప్రాంతమగు భూభాగ మంతయు నానావిధములగు చెట్లచే నిండి దట్టమగు పొదలచే యావరింపబడి కూర్రమృగముల కనుకూల నివాసస్థానముగ నున్నది. కట్టలుకొట్టి యమ్ముకొనువారును, నేటకాండ్రును

తక్కు నిశరు లానంక కేగజంకుచుందురు. పగలు మూడుయామ
ములు గడచిపోయినవి. అరణ్యప్రాంతమున పశువులనుమేపు
గాలురు సమయముననుసరించి యందందు మేయుచున్న పశువు
లను మట్టించి ఎండగ చేర్చి పాటలను బాడుకొనుచు పురము
నకుఁ దోలుకొని పోవుచుండిరి. దట్టమగు ఊంకలనుండి పుండే
స్థుల పొనుడి పచ్చని గజికపరకలను గొరికి గంతులుచేయు
చున్నవి. దుష్కలగదముగి పేదెములువారుచు సవసనలాడు
చుగురు కొంపయుల కేగబ్రాత కంసలగొరికి నెమరువేయుచున్నవి.
నెమ్మి విలాసముగి సంచరించుచు గొకచో గుంపుగచేరి పురు
లను చక్రకాకాగముగిరిప్పి నొబ్బము చేయుచున్నవి. నందిమా
గధులచందమున శంఖరసూతానము భగవద్విలాసమును ప్రోత్సా
ము సలుపుచుండిను. బద్ధిలము బొటసారు లిరువు రానమయ
మున నన్నని కాలిబొటముండి యగణ్యములొనికొ బోవుచుం
డిరి. వారిభజములపై బరుచగు మూబలుగలవు. అందుచే
వారి గమనము మందముచుండి యడుగులు లెక్కింపవీలుగల
దిగ నుండిను. చెనుక నడిచువాడు ముందువానితో సోమా
నాయకుడు కొంతగుంపును యజమాని కొంతగుంపును వెంటఁ
బెట్టుకొనిపోయి పది దినములు కావచ్చినదికదా వారింకను రా
కుండుటచే పట్టుబడితేమో యను యనుమానము గలుగుచు
న్నది. భిత్తములు ముట్టుచున్నవేగాని రెండు నెలలనుండి జీతి
ములు కండ్లబడుటలేదు. ఇంట ముసలిది రస్తులేక పస్తుపడి
యుండి యెట్లు కాలముగడుపుచున్నదో తెలియదు. పదిరాళ్లు

పట్టుకొనిపోయి దానిచేతబెట్టి వచ్చిన బొగుండునని చూచుచుంటిని. మొన్ననతండు పోవునప్పుడు తిరిగినచ్చి తీతములనిచ్చెదనని చెప్పిపోయెను. ఇప్పుటికింకను రాలేదు. మంచిలాభము కలుగునని గొప్పచెప్పటచే యేమోకాఁబోలుననుకొని నమ్మినచ్చియుంటిని. జెచ్చినదంతయు వాగు నేనుకలతో భోగములనుభవించుటకును, మూటగట్టుకొనుటకును సరిపోవుచున్నది. మనలను జూచుజాడకనుపడదు. కూటికిని గుడ్డకును కట్టనైన పాటునలన లాభమేమి. కష్టపడినదానికి తగినఫలములేనప్పుడెందుకీ బెడద. ఎనరింటనూడిగము చేసిన జీవనోపాదకలుగను? ఎరుగిడి పాలు ద్రాగుకంటె నిలకడగనుండి నీగుదాగుట మేలని మాట సార్థకమయినది.

నాము—దాని తొందరపడకు. పుడ్తమొత్తమేదియైనచేపడనిమ్ము. సరిగ పంచికొందము. అట్లు చేయనిచో యేచెరువునిల్చు తొగిగలదు, ఈసారి మనల వెంటబెట్టుకొని వెళ్ళినప్పుడు మనచేతకీక్కి దానిని రక్షించుకొనుసూత్రమును జూచుకొందము. అది మంచినదుపాయ మయినదిగ దోచుచున్నది. దానినలన తులమొ దుగ్గానియొ మిగుల గలదు. అట్టి దేదీయు సమకూడక పోయినచో యొక సలాముకొట్టి యిందుండి ప్రేచిపోవము.

దాను—రెండుతడవలు జెచ్చిన మొత్తముతో మన కండ్ల నీల్లితుడుచుటకైన నొక్క కాసు చేతబెట్టలేదుగదా. ముందేదో యొరగదోయగలడనుకొనుట వట్టి భ్రమ. సమయ

చూచూచి ముసలయింటిట మనమె చునకాశము ననుసరించి
 గుండుకొండమనుచుంటివి. అది బొగుగున్నదికాని యటు
 నాశి చునకాశము కలుగుననుకొండమాయెడనై నను చేతబడిన
 దానిని తడవి గుంజుకొనక మనకు దక్కనిచ్చిపట్టిమాట.
 అట్టి సమ్మతిము నాకులేదు. వారు సామాన్యలా? తుదకదియు
 చూచిగోయి యప్పటి వీలునుబట్టి చేయదలచినదేదియో చూచు
 కొండము. అసియానబడి చేయుకొలుపు లాభకారియగునా?
 నీనింటిగ చెప్పుచున్నమాట నిజమెంత నరకునచ్చునదియు
 చూచెదగాక. ఆమాట నీవెట్లు దక్కించుకొనునదియుఁ జూచు
 టకుగాను సమ్మతితో నుండ నిశ్చయించుకొంటిని.

ఈమాటలు పూర్తియగునప్పటికి పర్వతసమీపమునకు
 వచ్చిచేరి. తెచ్చినమూటలను లోయముందు దింపిరి. లోని
 కొకడుపోయి కొందరిని వెంటబెట్టుకొనివచ్చి తామును వారును
 గలసి తెచ్చిన నరకులను భద్రముగ గొనిపోయి గుహలోనికి
 చేర్చిరి. అనంతరము లోనమాటలాడుచున్న భైరవభీము లుభ
 యులును నరకులనుదెచ్చిన దాసును సోములును పురమునగల
 నంగతుల నేమి తెలిసికొనివచ్చిరి, ప్రజలేమనుకొనుచుండిరి తెలు
 పుడని వారుచెప్పినమాటలనువిని తామాలోచించినప్రకారమా
 రాత్రిపోవలసిన గ్రామమునుదెలిపి భైరవునితో పనుగురు పోవ
 లయుననియు, భీముడు నలుగురిని వెంటబెట్టుకొని యజమానికి
 సాయపడబోవలయుననియు తగునేర్పాటులను గావించి నంట
 వేగముగ గావించి భోజనయవశిష్టమును నీర్చుకొని కళ్తులను

కథారులను బట్టకొని గుహాకిరువురను కానలియుంచి యెవరితో నెనరు పోవలసినదియు తెలిపి గుహనువిడచి లోయనతిక్రమించి యరణ్యమునుదాటి రెండు తెగలుగవిడి వారువారు పోసనిస్సి యించుకొన్న వంకలకుఁ బోవుచుండిరి. భైరవుడు తననెంటన చ్చు వారలకు వారువారు చేయవలసిననులను నియమించెను. అంతట దూరమునుండి వచ్చుచున్న బండియెట్ల మెడలకుగట్టిన గంటలమోతయు, పల్లకిమోయు బోయిల యొంకారనాడ మును సన్నగవినవచ్చుటచే పెండ్లివారెవరో తర్లి పోవుచుండిరని యెంచి భైరవుడు తనతోడివారలను హెచ్చరించి నాలుగడుగులు ముందుకునడచి వీలుగనున్న చోటను నిలిపి బండ్లువచ్చుటను కనిపెట్టుచుండెను. తొరసించినవి. చుట్టుముట్టు దోచుకొననియమించెను. భైరవుని సౌజ్ఞ తెలిసికొని పదిమంది యొక్క పట్టిన బండ్లపై బడి పెట్టలనులొగి యూడువారి మెడలలోనివి దెంపుకొని పల్లకిలోనున్న వానిమెడలలోనివి యూడబీకి యరఘడియలో నాస్రదేశమునుండి మాయమైపోయిరి. కొంతదూరము పోయి పెట్టలను విడగొట్టి తమకుకావలసిన వస్తువులను బట్టలను పనికివచ్చుననితోచిన పెట్టలయందు భద్రపరచుకొని తక్కినవానినందు విడచి లేడిగుంపునలె శురుగిన బిక్కబలమును జూపి నివాసమునకు జేరుకొనిరి. మెడలను తడవి తెంపుకొనిన పట్టిన సోములు దాసుతమచేతి కందినమ్ముకు గుప్తముగ జాగ్రతచేసికొనిరి. తక్కినసొత్తును బట్టలును భైరవుడు పదిలపరచవలసినచోటను భద్రపరచెను.

నలుగురిని వెంటబెట్టుకొనిపోయిన భీముడు యజమాని
 కొరకందందువెనకి యాతనిబాడతెలియక తిరిగి గుహనుచేరుకొ
 నుతలంపున బయలుదేరి యొక వోట బసచేసి యందున్న సంప
 న్నుగృహస్తుని యింటిగుట్టును దెలిసికొని యాయింటికి కన్నము
 వేసి లోనప్రవేశించి సొత్తు నసహరింపజూచుచుండ యింటి
 యజమానిమేలుకొనిదొంగలుప్రవేశించిరని గ్రహించి వేగముగ
 పట్టాకత్తి నందుకొని వెనుకపాటునబోయి యిద్దరియాయువును
 మట్టముచేసి భీమునిపైకి నుమి కెను. అదిభీముడు తప్పించుకొని
 మిగిలిన యిరువురితోడ నొక్కదానిన వీధినిబడి పలాయన
 సూత్రమును పఠించి బ్రతుకుజీవుడాయని యుడాయించి యరి
 ణ్యముచెంతకుఁజేరి తిరిగి చూచినాడు. భీముని వ్యవసాయము
 వలన ఫలితమేమియు లేకపోవుటయెగాక నమ్మినబట్టిగవుడు
 కత్తి వాత కెరయై యనువులు గోలుపోవుటకు చింతింపచు పరా
 భవమునకు లజ్జించుచు గుహను చేరుకొనెను. అంతకుముందుగ
 యజమాని తాను దోచుకొనిన పెద్దమొత్తమును పట్టించుకొని
 నచ్చియుండెను. సూర్యోదయ మయినది. గుంపు కాలకృత్య
 ములకు దీర్చుకొని విశ్రమించిరి. వంట నలుగురు వేగముగ
 పనిచేసి సిద్ధము గావించరి. భోజనములను జేయుచు తాము
 చేసిన దండయాత్రలోగావించిన దుండగములును దోచుకొనిన
 విధానమును, పెట్టినబాధలకు ప్రజలుసహింపలేక వారిసొత్తులను
 తమకిచ్చివేసిన సంగతులను ప్రజ్ఞగఁ జెప్పుకొనుచు మధ్యమధ్య
 నవ్వుకొనుచుండ భీముడు తానువేసిన కన్నమును దానిచేగలిగిన

లాభముగ నిరువురు తమవారు తెగిపోవుటయు తన్ను చంప
 వచ్చినప్పుడు వీలులేక పలాయన మయినదియు వివరించెను.
 చచ్చినవారికై నిట్టూర్పుయినను విడువక తప్పించుకొని వచ్చిన
 శ్రీముని చాకచక్యమునకు తెలివికి మిక్కిలి సంతసించిరి. భోజ
 నానంతరము రాత్రి భార్యను పొలుసుకుండు పుండ్రుని చెడు
 గుణములు దాటిన వెనుక లేచి వారాయడకు దోచుకొనివచ్చిన
 ధనమును నస్తువులు నొకచోట కుప్పవోసి గుంపునపనిచేయు
 వారలకు వారివారి సమర్థతనుబట్టి పంచిపెట్టిరి. ధానును సోము
 లును పంపక మున తమకు వచ్చినదానినిబట్టుకొని తామాదోసిడి
 యందు స్వంతముగ మిగుల్చుకున్నదానినిజేర్చి తమవారిని
 సంతోషింపజేయుటకు యజమానిసెలవునుగొని పోయిరి. జట్టంతయు
 నాలుగునాళ్ళి వేడుకలతో కాలముగడిసి తెలివిగలకొందరిని
 సర్వకేసేషములతోను, బిచ్చగాండ్రవేషముతోను పోయి గ్రామ
 మాలతోని సమాచారములను, పోలీసుల ప్రియత్నములును,
 భాగ్యవంతుల యిండ్లగుట్టును, జెలిసికొనిరమ్మ: యజమాని
 నియమించి పంపెను. నాగన్న యను వానితోమహాబలిపుర
 మునగల ప్రసాదరాయసియింట చాల ధనము మూలగు
 చున్నదని వింటిని. మనప్రియత్నము నెరవేరువో లక్షలకొలది
 విత్తనూయింట దొరికగలదు. ప్రవేశమునకు వీలుకొలసికొన
 గలిగినచో పోయి సులువుగదోచుకొని రావచ్చును. అందుకు
 తగిన మార్గమును తెలుపగలవారు మనకు గావలయును. ఆ
 యింటపనిచేయువారిని పట్టినచో కార్యము నెరవేరును. మగ

వారికిన్న నాడువాండ్రినను ననుసము చక్కగ తెలియసాధ్యమగును. దానినెనెత్తెనైననుజూచి మంచిమాటలు చెప్పి డబ్బానపెట్టి లొంగదీయఁజూడుము. ఎదురుదైనచో చీరరవికకొని యిచ్చి వస్తువులు చేయించి యిచ్చెదనని భ్రమపెట్టి తినుబడి వస్తువులు తెచ్చియిచ్చి నుచ్చికచేసి నలపుమాటలచే కులికించి దానియింటనె బసయ్యార్పించుచేసికొని కాసో యరకాసో చేతబెట్టి నమ్మకగ నాయుటిపట్టు దెలిసికొనుము. ముసల్దైనచో దాని కనుమానము గలుగకుండ జూగ్రహించుము. మాటలలో పట్టి యకుము. నీగుట్టు తెలియనీయును. వర్తకమునకై వచ్చిన వానినెలె నటించుము. కావలసినసంగతులను తెలిసికొనపాటు పడుము చాల మెలకువతో సంపరించి నేర్పుగ కార్యమును సాధించుకొనిరమ్ము. నీను నేను భోధించవలసిన యవసరము లేదు కాని యెందుకై నను ముచిదని తెలుపుచుంటిని. రక్షక భయల చర్యలను కనుపెట్టుచు మనకన్న వార్తిపెనుంచుము. పీలుతప్పినను రహశ్యమును వెల్లడించుము. జూగ్రత! నేను చెప్పితిని చూడక, యెట్లునడచిన గొగుండుననితోచునో యా విధమునకు తగినయెత్తున నడువజూడుము. కావలసిన ధనమును వెంటగొనిపోమ్ము. ప్రయాణమై పోమ్ము. సీచాకచిక్య మిందు బయలుపడవలెను. ఇది సానుకూలముగ నెంచేరెన నీక హాయిగ నేజోలికనిపోక కాలము గడుపవచ్చును.

సాయంకాల సమయము. నాలుగు కానచ్చినది. ఇంటి
 యావరణాలోని రసాలపాదపములు నూతనస్పృహనములను తాల్చి
 యుంపు గులుకుచు నానందమును గూర్చుచున్నవి. శుక శారకా
 సముదయము సమతశోభను వర్ణించి, మన్మథసామ్రాజ్య
 వైభవము సుద్రేకపూరితముగ వందిమాగధులకై వడి కైవా
 రము నలిపి మనోరంజకము గావించుచున్నవి. మలయానిలుండు
 కుసుమసారభమును సంగ్రహించి దశదిశలను వెదజల్లుచు సం
 చారము సలుపుచుండెను. పూవులతో నిండిన సృష్టరాజములు
 నేత్రపర్వమును గావించుచున్నవి. వడ్లకుంచలపై వ్రాలి పిచ్చు
 కలు మేత మేయుచున్నవి. పండిన ఫలములను భుజించి పక్షి
 జాలము మృదుమధుర గానమును సలుపుచున్నది. గాదుల
 చెంతగల చెట్లపై విహరించు పావురములు గుఱించుచు జల
 పిట్టలను దరుముచున్నవి. పూలచెట్లనెంగట సుకుమార శరీరు
 లగు ముద్దయ లిద్దరు పూవులను గోయుదుండిరి. కమలావతి
 గులాబియంద్లను విడిచియున్న పూవుల నొనుకొనుటకై మడి
 మల నెత్తి సాగి కోయుచున్నది. పైటచెంగును పట్టుకొనుచున్న
 ముండ్లను తప్పించుకొనుచు చెట్లచుట్టును దిరిగి కావలసినన్నిటిని
 కోసి యొడినింపుకొని యలసి మొగమునుగ్రమ్మిన చిరుచెమటను
 నూతనచెగటి కరుడెంచి గంగాశమునగల నీటితో గడిగికొని
 చెట్టు మొదటనున్న తిన్నెపై పూలయొడిని దులిపి చతికిలబడి

నది. లీలావతి బాజులను గోసి, వసుళములనేరి, మందారమ్మలను చిదిమి, యొడినిండించుకొనివచ్చి కమలావతి యానీనురావై యున్న తిన్నెకడకువచ్చి పూవులనందు జోసి కమలకెదురుగ గూర్చున్నది. పూవులనన్నింటిని వారు సమముగ పంచుకొనిరి. లీలావతి యరటివారను గొనివచ్చి సన్నముగచీరి వసుళములను మాలగ గుచ్చుచున్నది. కమలావతికది నచ్చలేదు. తననాశు పువ్వుల నొడినిమకొని దారముతో మాలను నిర్మించెదనని బయలుదేరి చనినది. లీలావతి గుచ్చినదిండను పూర్తిగావించి బాజులను రెండవదండగ గట్టుచున్నది. గులాబిపూవులను గుత్తిగి గట్టి బాజిధండకు నాయకముగ నుంచినది. దండలురెండును చేతికి దగిలించుకొని లేచి నిలచినది. విజయుడు కమత గాండ్రచే పట్టించుకొనివచ్చిన ధాన్యమును గాదియందు పోయించి నూతి వద్దకువచ్చి కాళ్లు చేతులు మొగము గమగుకొని పైబట్టతో తునుచుకొనుచు తననంకకే మానుచు నిలిచియున్న లీలకుగని పొద్దుపోయినను లోనికి జనక యిందే నిలచియుంటినేమి యని చూడెను. అదినిని యాముద్దించు ముసిముసినగవు మోమునఁ జెంగలింప మెల్లమెల్లన నాతని చెంగటకరిగి విజయా! యని తన మనమునగల యభిలాష నతనికి దెలుపనెంచి సహజముగు సిగ్గు పెంపునఁ జెప్పజాలక మానమునహించి నిలచినది, విజయుడు పిలచిన సంగతిని దెలుపకయుండుటకు కారణమేమియాయని సంతయుచి లీలా! చెప్పదలచినదేమి మొఱుగివేసి యూరకుంటి నేమి. భయపడవలదు. తెలుపుము. ప్రతాపునిగూర్చి వినియు

టివా. నాకడ సచియింప నేలభయపడియెదవు. నిన్నదాని దాచక తెలుపుము.

లీలా—అదికాదు. నామనము నొకకోరిక విడువక వీడించుచున్నది. దానిని నీకు డెలుప సాహసము చాలకున్నది. తెలిపిన నిరాకరించెద నేమో చూచుచు నెదురుకూడ కలుగుచున్నది.

విజ—భయమేల తెలియఁబలుకుము. న్యాయమైన సంగతియైనచో నేనేల నిరాకరించెదను. ఎందుకు నీకీ సందేహము కలిగినది. నాయందు నమ్మకములేదా?

లీలా—అడువాండ్రకు సిగ్గు సహజముగదా? అందుచే నెనుదీయుచున్నది నామనసు.

విజ—చల్లకై చనుదేంచి ముంతదాచిన ప్రయోజన ముండదనుసంగతి నీవెఱుంగినిదికాదు. చెప్పదలచినదేదియొక్కొక్కసారిక సిగ్గాకరించనని నాచే యొప్పించఁ జూచుచుంటివి. అందుచే నీవు చెప్పదలచినదానియందు విపరీతముండుననుకొనుట కవకాశమిచ్చుచున్నది. నీసొలపునాకుఁ డెలుపకుండ నిరాకరించనని పలుకజాలను.

లీలా—వి...జ...య ఈదండ నీమెడయందు వేయ నలెనని కోరుచుంటిని దానికి నీననుమతింపనలయును.

విజ—శ్రమపడికూర్చిన దండ యెదుల కొనగనేల, నీ యంతట నీవు మెడను ధరించుట మేలుగాదా.

లీలా—దండయొకటి యనుకొంటిసిగ్గాఁబోలు రెండు

గలవు. అందొకటి నీకును దొండవది నాకునని నిర్ణయించియుంటిని.

విజ—నీవు నాకు దండవేయుటవలన కలుగు ప్రయోజనమేమి. నాచేతికిమ్ము నేను వేసికొందును.

లీలా—నీచుట్టల నీవుధరించుకొనుటకు గాని నాయం తట నేనుధరించుకొనుటకు గాని యీదండలు కూర్పబడి యుండలేదు. నేను నీ మడను నీవు నామడను వేసికొనుటకై చేయబడినవి. నే నీవిషయమును జెలిపిన నిరాకరింతువని తెలిసిగోయి యుట్లంటిని.

విజ—నీయద్దేశము నాకిప్పుడు తేటతెల్లమయినది. మనమిరువుర మొకరినొకరు విడిచికొనినట్లు దండలు వేసికొన నొనరుచుంటిని, అదియెట్లు నెరవేరును. దానివలన లాభమేమి.

లీలా—నీననుమతించినచో నెరవేరగలదు. దానివలన గలుగు లాభమాజన్మాంతము సుఖముగ జీవించుటయే.

విజ—నే నొప్పికొందు ననుకొందము. జయదేవమహాశయ డిష్టపడనలయునుగాదా అటయును కొనసాగుననుకొందము. ఒకరినాశ్రయించి బ్రతుకనున్ననన్ను చేపట్టుటవలన నీముద్దుముచ్చటలెట్లు తీరగలవు. మంచిసంసారినిచూచి నిన్నొ సంగవలయునను తలంపు యజమానికియున్న చో నన్ను పరిణయ మాడ నతడొప్పుకొనునా? భాగ్యవంతుడు నిన్ను చేపట్టిన నీసాఖ్యమునకు మేరయుండదు. ఈనీతలంపు సహేతుకమయినది కాదను నమ్మికచే నామనస్సు నీకోరిక నెరవేర్చనియ్యకొనుటలేదు.

శ్రీలా—విజయా! నామాటవినుము. జయదేవునకట్టి తలంపున్నను నేననుమతింపనని తెలిపినచో బలవంతపు బ్రాహ్మణార్థముగ నన్నంటగట్ట ప్రమత్నించునంతటి విరసత్వమాయ నకడ నున్నదందువా! నీయందాయనకసూయకలదా! నకల సద్గుణ సాపన్నుండచగు నిన్నుమించిన మంచివానిని దెచ్చి నాకు సమకూర్చగలఁడా! కల్ల! కల్ల!

విజ—యోగ్యుడగు ధనవంతుని వెదకి పెండ్లియాడు మనిన నాయనమాట జనదాట నాహించెదవా! ఇంతకాలము నుండియు కడుపునగన్నవారికన్న నెక్కుడుగఁ జూచి యూద రించు పాలకతండ్రిమాట నిరసింపనెంచినచో లోకులేమందురు. నీకది భావ్యముగ కనిపించుచున్నదా? చాలు! చాలు! ఇప్పటి తలంపీలాగున కలిగినను నావలన కలుగగలదని నీవు తలంచు చుండునుఖము దూరమైనచో నపుడు పరితాపమునకు పాలు గావలసివచ్చును. తొందరపడఁబోకుము. నావకాశముగ యో చించుకొనుము. ఇటుచొటి కార్యములను చేయుటకు ముందు బాగుగ నాలోచింపనలసియుండును. లోకానుభవముచాలని బాలవగుటచే మూలముదెలియని కోరికకు పాలగుచుంటివని యెంచుకొనుము. నాకున్నస్థితియు, నావలనకలుగఁ బోవుసుఖ మును, ముందు నిర్ధారణచేసికొమ్ము.

శ్రీలా—నీసంగతి తెలియకకాని. స్థితిగతుల నెఱుంగక కాని, నిన్ను ప్రేమించియుండలేదు. నీగుణసంపత్తియు, నీరుజ వర్తనమును, పిన్ననాటనుండియు తెలిసియున్నదాననగుటచే

నామనమున నీచెట్టబట్టి సుఖించు తరుణమెప్పుడబ్బునాయని యుర్విభూరుచుందును. స్త్రీజనసహజమగు సిగ్గును దూరము గావించి కోరికను నీముందు వెల్లడింప పురికొల్పినదగునానిర్మలపు ప్రేమప్రభావమును గుర్తింపలేక నాయాశను నిరాశగఁ జేయఁబూచుచుంటిని. నీకదితగదు. ఏశ్వంగారనతికై నను నీమనమునర్పించి యుంటివేని తెలియబలుకుము నిన్నస్పృహ నన్ను చేపట్టుమని కోరను. నీవు ప్రేమించిన యన్నులమిన్న నీసొంపు నకిమ్మకొనిననరియె. లేకున్నా నో నేభోయి యానూనినీమనీ నీయందు బద్ధానురాగయగునట్లుచేసి నీకు పరిణయము గావించి బాంధవడియెదను. ముహూటికినమ్ముము. దాచకుము. అట్టి లేనిదో యననసరముగ నాయనురాగమున కానకట్టుగట్టకుము. ఆదరపూర్వకముగ కావలెనని కోరుచున్న లేమరు విడనాడి, నీవెవ్వరిని ప్రేమించియుండనప్పుడు, మంచిదియె, చెడ్డదియె తెలియుని మానననిని చేపట్టనెంచునీతలపును నేనేమని తలంపవలయునో చాటుకొవుటలేదు. నాయంతట నేను పొగక్షకొనుట తప్పకును. నీనిరసనము తలపచేయవలసినదైనది. గుణచంఢురాలుచుగానా? దూపవంతు గాఁబనుగానా? నీయందీలోపము గలదుగాన చేపట్టఁ దలంపులేకని నిరూపింపుము. నిన్ను పెండ్లి యాడుటయె, యదిజరుగనినాడు జన్మాంతము కన్యగనెయుంకి కాలము గడుపుటయె, తిప్ప మూడవమాట తలపెట్టజాలను. ఇది నామనోనిశ్చయమని ప్రతిజ్ఞ చేయుచుంటిని వినుము.

విజ—నీసాహసము నన్నాశ్చర్యమున ముంచిచేయు

చున్నది. నీమనోబలము మెచ్చుకొనదగినదగును. నీకాసురుని
మువలన సుఖలోపమువాటిల్లునను సంశయము నన్ను పీడించు
చున్నది. నీప్రతిజ్ఞ నాకొకశాపముగ పరిణమించి చుట్టుకొన
నున్నది. దీనికై పూనుకొనుము మేలగునను తలంపు మనమున
జనింపకున్నది. ధైర్యము హరిపోవుచున్నది. సమాధానమొసం
గుటకు మాటలు తొణకకున్నవి. నన్ను భయమనుభూతమార
హించి కలనరప్పెచ్చుచున్నది. నాయునికి భీతిని యాపాదించజేయు
చున్నది. గుండెదడదడలాడుచున్నది. స్థిమితముగ మఱియొక
సారి యోదించి చూడుమని మాత్రమునచింపగలిగితిని. నిందిం
ప పాలుపడకుము. సాహసమువలదు పోయినచ్చెదనని మతి
మాలిన వానినలె కడలిపోయెను.

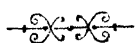
లీలావతి విజయునకును తనకునుజరిగిన ప్రశోత్తరమాల
నొకదానివెనుక నొకదానిని విమర్శనాపూర్వముగ చర్చించి
చర్చించి, తనకోరికను విజయుడు నిరాకరించుటకాతండు చెప్పిన
కారణములను తరచితరచి, యాతనిజంతునకుఁ గలకారణములు
సహేతుకములై నవికావని స్థిరపరచుకొని, యేలనాతిలంపును
వెల్లడించి బేర్పనై తిని. “ననిత తనంత తానలచిరచ్చిన చుల్కన
గాడె యేరికిన్” యనుసామ్యము నాయెడ సార్థకమగునట్లు
చేయసాహించినాడు. ప్రేమయు దెలిసినాడు. నాప్రశ్నములకు
సరియగు సమాధాన మొసంగబడలేదు. మననస్వకాంత కర్పించె
ననుకొనుట కవకాశములేదు. ఏటి కలదావిధానమున విము
ఖత్వముగ ప్రసంగించినాడు. ఇంగిత మెఱుంగని మూఢుడా!

చాడు. నివేచనాపరుకౌను. ఎంత నిపుణతతో గ్రహింతమన్నను నాబుద్ధికాతని తలంపునగల భావము గోచరించుటలేదు. నిలువ నీడ లేనిబీదతనమున నేవిధముననీమెనుపోషింపగలను. నిర్ధనుడనగు నన్నీ మెనరించి యేమిసుఖమచుభవింప గలదనుకొనియుండనోపు నాయుండేదియైన లోపమతడు కనిపెట్టెననుట కానిషయమునునే తలపెట్టినప్పుడు నాకువివరించి చూపకయుండునా? నేను తరచి యుడిగినప్పుడు నిజమిదియని తెలుపుటకేల మొగమాటపడును. బీదలు పౌఖ్యపడలేరని యాతని భావమనుకొనియెదను లోకమున ధనికులేగాని బీదలు సుఖమచుభవించు చుండుటలేదా? బీదలకు సుఖమేకలుగదా! ఏమితలంపిది. పొరబడుచున్నాడు. నాతలంపు వినినాడు నేటికి గాకున్న రేపటికైనను సరియే యని పించలేకపోను. “కిసికించి తరస పూరము! జిలికించితాక్షవిక్ష... ..” యను సామెత గలదుగదా! నాకోరిక న్యాయమైనది గాదనఁజాలడు. నాలోపములనుజూపి నిరసింపలేదు. యజమాని వినిన నిది తప్పుగాదనఁజూడు. మించిపోయినదిలేదు. తననాదము తప్పని యశఁడై తెలిసికొని దారికి రాగలఁడనుకొనుచు లోనికిఁ జనియెను.

విజయుఁడు రసోన్మాదమునకు నశేమయినాడు. తలంపులతో తారితారి, యూహాప్రపంచమున నూగియూగి, మన్మథోద్రేకమున మైమరచి, బుద్ధిబలము మందగింప, కోరికపరంపరలు చెలరేగ, భావాంబరమున సంచారము సలిపినలిపి నిలువదగిన యాధారముగానమి మనము తన్మయత్వమును పొందినది.

పరధ్యాన్నము బలసినది. పిలిచిన పలుకుల జాగ్రత్తగనబడు లేదు. తల్లి భోజనమునకు రమ్మని పిలిచినది. వినిపించలేదు. చెంతకువచ్చి వీపునదట్టినది. ఉలికిపడి వెళ్ళిచూపు చూచి యెందుకనెను. భోజనమక్కరలేదా! ప్రాణహానినది. సర్దుకొనలేను. త్వరపడుమనినది. ప్రసంచమునబడి స్థిమితములేని మనసుతో వడ్డించినవి దెలియకనే భోజనముగావించి షడకటింట్రికి చేరి పక్కపై నొరిగినాడు. నిదురనచ్చుటలేదు. లేచి పచారు చేయుచు లీలవలికిన పలుకులను జ్ఞాపకమునకు దెచ్చుకొని నాయందెంత ప్రేమగలిగియున్నది. నిర్మలమై, కోమలమైన భావానురాగమును వెల్లడింపగనే నలదల వాచించి కిక్కిరింపు పలుకుల కామె హృదయమెంత పరిణాపము నొందినదో తెలియవశముగాదు. నాకామెను చేపట్టుటలోగిల్గిన భావ మిక్కుటముగ గన్తుపించుటచే యాతరుణమున సట్లంటిని గాని యామెపై నలపులేకగాదు, నన్నామె పరిణయమాడునని వినిన జనుదేవుడును మారుబలుకుననుకొనను. అతఁడీమెను సంపన్నున కెననికేనియు నొనగూర్చునెంచిన్నట్లు కనబడదు. ఆమెను చేపట్టిన సుఖమనుభవింపనగునుగాని యీముసలివాని ఘటము కాస్తయు గుఱుక్కుమనినచో ప్రతాపుడు మాకుద్వాసము చెప్పకమానడు. నాడు మాగతి యెటుమారునో చెప్పలేను. నాతల్లి కతనియందు మిక్కుటమగు ప్రేమగలదు. అందులకొడు మమ్మాదరింపక మానడనుకొనవీలులేదు ధనవంతుల చిత్తములు చలచత్తముతో నూగులాడుచుండును. సజ్జనుడుగాడు. తుంటరులతో సహవా

నము. దయయను పదమున కతని మనమున తావులేదు. త్రాగు బోతులనుమిలవాళ్లైనదని వినవచ్చుచున్నది. బ్రతుకలేకపోము గాని పరిస్థితిమాత్రం మివిధముననున్నది. నాయనసర మా పట్టుబడునకు లేకపోలేదు. ప్రతాపుశీయాస్థి పాడుచేయక మిగిల్చినవాటిముచ్చట. అనురాగపూరితములైన లీలపలుకు లమృత ప్రాయముగనుండి యానందమున ముంచుచున్నవి. ఆమృదుమధుర వాక్కులలోనిసౌలభ్య, భావము వెల్లడించుట లోని గంభీరము, కోరిక వినరించుపట్టునగల మార్దవము, స్వభావముతోగూడినసిగ్గు, ప్రేమతో మిళితమైనయపేక్ష, అవయవ శృంగారముతోగూడిన రూపము, ఉంగరములవలె చుట్టుకొని నొసలిపై గునిసియాడు ముంగురులు, ఆసక్తితోగూడిన చూపులు, కండ్లకుగట్టినట్లుండి మనమును గలంచుచున్నవి. ఓహో యామానినీమణిపడనడి గుణగౌరవమునకు వన్నెపెట్టుచున్నది. తల చుకొనిన కొలదిని మనోవేదనను పెంపుచేయుచునె యుండు ను చాలరాత్రిగడచిపోయిన సూచన గవాక్షమునుండి కనుపించు నక్షత్రములు తెలుపుచున్నవని పక్కపై నొరిగి పొరలిపొరలి కలతనిదురలో లీల చెంగటి కరుదించి కొగలించినట్లు భావించి బయలు కవుగలించి రిచ్చవడిచూచి యామెలేమిచే నదికలయని తెలిసి నిట్కూర్పు విడచి కదిరి నిదురఁబోయెను.

సుందర్య శ్యామలభర్త. ముసలివాడు. చిన్నతనమున గజేకారిగ తిరిగినవాడు. కుటుంబపోషణకు పాటుపడగలనయను మల్లినది. జీవనాధారమునకు తమలపాకులు, చుట్టలు, బీజీలు, సిగరెట్లనమ్ము దుకాణముకలదు. వీరికి మోహినియను కుమార్తెగలదు. ఈమె తరుచు దుకాణముపై గూర్చుండి యమ్ముచుండును. ఈముగ్గురకును కాలము గడుపుకొనదగిన రాబడి దుకాణమునలనరాదు. సారాయము రహశ్యముగ నమ్ముచుందురు. సుందర్యయింట జూదమాడుటకు తగిన యేర్పాటు గావించినాడు. శ్యామల సుందర్యఛేషిక్కిన్న పెండ్లముకాదు. ఈమె సంపాదనయందు చాల తెలివితేటలుగలది. తార్పుడు వ్యాపారమునందు నేర్పరి. కోడలవద్దకొని యత్తగారికమ్మగల చతుర. వీటివలననే వీరి కుటుంబపోషణము జరుగుచున్నది. ఈయింటికి పదుగురుచేరి పేకాటా, జూదము యాడుచుందురు. వందలకొలది రూపాయలపై గెలుపోటములు జరుగుచుండును. రాత్రిం బగళ్లు విరామములేకుండ యాటలాడుచుందురు. నిషాచేసెడివారుకూడి యాడునప్పుడు చేతులుకలిపి జుట్లు పట్టుకొనుటయు నస్పృహపప్పుడు జరుగుచుండును. సుందర్య యట్టి సమయములయందు న్యాయాధికారియై తీర్పులు చెప్పుచుండును. సంవత్సరాదిపండుగ నాలుగురోజులున్నది. ప్యాకాటమంచిజోరుగ జరుగుచున్నది. ఓడినవారు గుడ్డలను దులుపు

కొని పోవువారుకొందరు, గెలుపు సంపాదించుటకై తిరుగ నాడను డబ్బుతెచ్చుటకు వెళ్ళువారు కొందరుగనుండిరి. మిగిలినవారితో కొత్తగనచ్చిన వారాడుచుండిరి. ప్యాకాట సామాన్యమయినదికాదు. ఇదియొక నిషా. దీనికి పాలుపడినవాడు విడిచడలేదు. పెద్దమొత్తములు కాపుపెట్టి యాడు జట్టు పోగెనది. “దాడదిస్తాను” కొందరు. “డంకాపలాసకొందరు యాడుచుండిరి. రెండవయాట నాడువారిలో ప్రతాపుడు కలడు. ముందుగ రెండుమూడుపందెములు ప్రతాపునకు గెలుపువచ్చినవి. మంచిహుషారుగ నాడుచున్నాడు ప్రతాపుడు. కాపుపెట్టు సొమ్ము నూర్లలోపడినది. ప్రతాపు డోడిపోవ మొదలుపెట్టినాడు. ముక్కపడుటలేదు. గెలిచినదిపోయినది. తెచ్చినది పోయినది. అప్పుచేసినాడు. అదియు దాంపెట్టినది. కంగారువచ్చినది. పంతము హెచ్చినది. పెగ్గొకటి తగిలించినాడు. ఘాటయినచుట్ట కాల్చినాడు. ఒకటిరెండాటలలో నప్పతీరిపోవలెనని పెద్దమొత్తమును కాపుపెట్టినాడు. రెండువందలు వచ్చినవి. నాలుగువందలుపెట్టి ముక్కలువేసినాడు. పోయినవి. భాగ్యవంతునికొడుకగుటచే యప్పుపుట్టుట కడ్డులేదు. గెలిచినవారు కానరానిసొమ్మడుగుట తడవుగ నప్పిచ్చుచుండిరి. ఓడిన కొలదిని పట్టుదలబలమయినది. పెద్దమొత్తము కాపుపెట్టి గెలిచినవో పుచ్చుకున్న యప్పతీరునని యాడుచుండెను. నాలుగైదు గెలుపులువచ్చినవి. అప్పతీరుటకు చాలినవికావు. వచ్చినదంతయు కాపుపెట్టినాడు. పోయినది. తుదకు రెండువేలు

బాకీపడినాడు. “డంకాపలాసే” — “కొంపకలాసే” యని యీ యీటకు వేరు. అందుకు సందేహములేనియాట. ఆసామెతకు తగినట్లప్పుచేయి చినది. తీర్పుసాధన మట్లని యయ్యగానికి బెంగకలిగినది. తండ్రిసడిగిన కోపపడును. అప్పిచ్చినవారు తేతెమ్మని వీకుచుండిరి. డబ్బునచ్చు సాధనములేదు. తండ్రినడుగ నిశ్చయించినాడు. దిగులు కలిగినది. దిటముగ నుండుటకై మరికొంత సాధనమును త్రాగినాడు. తలకెక్కినది. మితి తప్పినది. చాపపై పరుండి నిదురించినాడు. శ్యామల యెలులైనను మోహినిని ప్రతాపునకు కూర్చనలెనను తలంపు. అందుకై సమయము చిక్కినప్పుడెల్లను ప్రతాపుని చెంగటకు మోహినిని పంపుచుండును. తప్పదాగిపడియుండుటచే కనిపెట్టుకొనియుండ కూతురును నియమించినది. తల్లి మోహినికి డబ్బుగలవాడు., యవ్వనుడు, రూపనంతుడు, రుచిమతిగిన విడువలేడు. టక్క టమారములను చూపి వలనో వేసికొమ్ము, కానలసినంత డబ్బు లొగవమ్మనని బోధించినది. మోహినికి కూడ ప్రతాపునియందు మోహముకలిగినది. తల్లిమాటలందుకు దోహదము చేసినవి. ఎటులైన నతనిసొంది తీరవలెననెడి కోర్కె బలమైనది. అందుచే తల్లినియమించుట తడవుగ తన మక్కువతీర్చుకొను తలంపు నూతగాగ మనసుద్రేకించి ప్రేరేపించుటచే, తన యవ్వనపురూపమున కాతడు కామించి, చేసెడి సవర్యకు ముదమంది, వలచి యేలుకొనుటకు వీలగు వడపున నాతని చెంగట సంచరించుచు, తల్లినేర్చిన వగలాడితనమును

జూపుదు, నప్పటప్పట తొలమేనానెనికి తొలునుదు, కలుకు
గుబ్బలు పొంకమునుగని యూటూటూదుటప్పనై పైట బాగవిడిచి
నవరి చుకొనుచు ముక్కునగులుగువల్ల పియవి మూటూటూడుదు,
నది గూచకములాడి నర్విగదుదు, యూతవి
మచుగు మూరగొనుదుండెను. పడి గున్నవాని
కుపచారముగ విసరుచుడి, పిచినప్పుడు మొగముకడుగు పొచ
నీర్లును, దాహముతెచ్చియుచ్చి, మొలగి కేగివచ్చును నోటివా
నన కనుపించుచుటగు తొలులము పనుగివిసరి. ఆట
వారి కగాని ప్రతిదినమునుచచ్చి ప్రతాపుడు మూకూరితో
ముచ్చటలాడుదు కాలముగడుపుట కలనాగు పడినాడు.
వ్యాయా కటి చాలనంతోషదానుకము. పడి నలనుబడ్డది
పాదిపోలనని నిశ్చయించుకొన్నది. కొదనతీరచనని యాశపడ్డది
శ్శిలు బంగారముగునని పొంగినది, మోహని ప్రతాపుని తన
నలకక లాగినది. బడితోజేర్చుకొని లావించుపాటి చనువునకు
పాలుపరిచినది. నలపుభయములగు నుపరిచినది. పనుపనికిమును
నది. నరనములగు పాగుచినది మొలనడకల పనుమూరమున
కుప్పొంగి, పట్టరానితమకమునకు పాలుపడి, శ్శంగారచేట్టలకు
పాక్కి, కొగిలినుఖుమాన కానక్తజొది, నుఖపొగనశ్యమునకు
లోనయిపోయినాడు ప్రతాపుడు. మోహనికోరికల గీర్ప
పొగించినాడు, చీరలపూశ దీర్చుకొన్నది. ఉల్లాసముగ చెంత
జేర్చి ముద్దులముచ్చట తీర్చుచున్నాడు ప్రతాపుడు. నగల
వాంఛను దెలిపి మొగిలోజేరి మునుపనవేసి పక్షము వక్షముచ

జేర్చి యదిమినది మోహిని. మోహలోద్రేకమున మన్మథి సామ్రాజ్యమున పట్టాభిషిక్తుడై నాడు ప్రతాపుడు. హాయి తారకమంటినది. మోహిని యలంకారిణీభివ్యయై యపర మోహినియైనది. ప్రతాపునికి నాటికి నాడు జూదమునగలిగిన నష్ట ముప్పుపాలు గావించినది. అప్పులవారిబాధ యధికమైనది. ఇంట సొమ్ము చేజిక్కుటలేదు. నెలువలకు రావలెననినను నిలులేదు స్వేచ్ఛపోయినది. చేతసొమ్ముగనబడిదు. యోచన యధిక మయినది. తనతోడివారు కొందరు జతపడినారు. సంపాదనకు మార్గమువెతుక మొనలుపెట్టినారు. ఆలోచనాఫలితముగ దేలి నది దోపిడి. దానికి తగినజబ్బు కుదిర్చినారు. దాగుటకు ధనము దాచుటకు తగిన నెలవు వెతుక బయలుదేరినారు. పరివ్రతప్రాం తమునగల లోయలో యనుకూలమైన గుహను చూచి నివాస యోగ్యముగ బాగుచేసినారు. కానిలసిన నాధనములను సమ కూర్చుకొనిరి. గుట్టములను సంపాదించిరి. నౌఖరులను నియ మించిరి. అందాదు టానులను గుదురుపరిచిరి. దోపుడులు, కన్నములు ప్రారంభించిరి. నచ్చినధనము తమ ఖర్చులు పోను జూదమునకై చేసిన యష్టాలను తీర్చివేసిరి. మోహినికి ప్రతా పుని విడచి మూడుట కష్టముగనున్నది. అతనితో మీరెచ్చట నుందురో నేను నచ్చటనేయుండును వెంటబెట్టుకొని పొడవి నది. నీవందుండులేనని తెలిసినాడు. నీతోడిదే లోకమనినది, మే మొనరించుచున్న కార్యమునకు నీయునికి సనికరాదని తెలిసి నాడు. అపాయము తటస్థించును. తిండికూడదొరుకుట కష్టము

పస్తుండవలసినప్పుడు. క్రూరమృగములు తిరుగుచోటు. నీవం
దుండలేవు. నామాటలచుము. సుఖముగనుండు పాణిమునకు
దుఃఖముచు చేరజేసే నేల తెచ్చిపెట్టికుండువు ఈపట్టువిడువుము
సనేమిరా నేచురాక మాననన్నది. ఏమైననునశే నీతోకలసి
యుండవలెనన్నది. ఈముప్పుచెల్లించుమన్నది. సశే స్రయ్యాము
కమ్మనెను. వెంటనే తయారైనది. బయలుదేరి యూరివెలుప
లికి రమ్ము. అందునేను సిద్ధముగనుండునని వెడలిపోయి గుట్ట
మును సిద్ధముచేసియుంచినాడు. మోహిని రాత్రి యూమున్నర
రాత్రివేళ బయలుదేరిపోయి స్రతాపుని గలసికొన్నది. నచ్చిన
దానిని గుట్టముపై నెక్కించి తానుగూడ యెక్కి వేగముగ
నడిపించుకొని యడవినిబడిపోయి గుహనుచేరిరి. జట్టునకు స్రతా
పుడు యజమాని. మోహిని స్రతాపుని వలచినచ్చినచన్నెలాడి
పకమంత్రపురి నరములపై పుండువంటిది. చేతకానియధికారి
ము చీవాట్లకు మూలమైనది. తెచ్చిపెట్టుకొనబోవు గౌరవము
ముగ్గు దక్కనిది. గుహకు నూర్జహ్ననది మోహిని.
నాయకుడు మగడన్న బడాయి. పొంగిపాటు. దురుసుతనము
ముదిరినవి. నాయకురాలితనము సాగించుచున్నది. జట్టుకు కష్ట
ముగ లేకపోలేదు. భైరవునకు మోహినిపై భ్రాంతికలిగినది.
భీమునకు దానియేలుబడివలన ననన్యము కలిగినది. మోహి
నికి భీమునిపై కోపము. జట్టుప్రభావము చక్కగ సాగుచున్నది.
చాలధనము దోపుడివలన సంపాదించినారు. వేడుకలు, ప్యా
కాట, వింగులు, కులాసాగా యనుభవించుచుండిరి. ఏమూల

కన్నము పారునాచుని యానో కనువారు బహుబేరి .
 ఊళ్ళవెంటబడ బాగ్యచతులయిండ్ల ననగాహా మువేగు తెచ్చి
 నవారిమాటలను విని, చేయనిదిను ప్రయత్నములను కేయ
 మండిరి. నమ్మించు మోసముచేయుట, కన్నమువేయుట,
 దారులు కొట్టటం, యిండ్లదోచుకొనుట మొనలగు పనులయొ
 దారిపేరినవారుగ తయారైరి. పట్టుబడిన ండ చాల ధనమును
 సంపాదింి. పానుకొనుచుండిరి. వేడుకలక్కించ కొంతవెళ్ళి
 పోవుచున్నది. పాయలు సంపాదన దీదీలగాను సరిపోనట్లు
 సంపాదించినది సారాయమునకు, తనతనభిర్చులకు చెల్లుచు
 న్నది. ఏనాటికానాది పరగడపుపూర్ణమై బడవటం. బొడ్డలొనుగు
 దోచుకొనుట, ప్రిజలను శాధించుట, యిల్లుగాల్పుట బాహ
 లముగ జరుగుచున్నది. లోకము ఏకాదాన కట్టుకెనట్టుకె
 పోవుచున్నది. ప్రజలెక్కిడమౌచినను పేదగొడవ రామాయణ
 గాథలై వెళ్ళుకొనుకొండిరి. పోలీసుల కలుగడి హెచ్చినది.
 అధికారుల గద్దెపలనం గానాశ్చిపోవుచున్నారు. పట్టుకొను
 ప్రయత్నమున శ్రమపడుచున్నారు.

జయదేవుడు ఘోషించినట్లుగా యందు పడకకుర్చీలో పరుండియుండెను. కొంతకాలము జనుడొచ్చి వెంటనున్న వీరమున నాసీనురాలై నది. జనమిందఁ జూచి తాడి! చల్లనిగాలి పీచుచున్నది. వింతమింతగులు బాటుచెల్లు సవనవలూపు చిగురులతో యందములగు విను మన్నని. శకుశంతానము సంసారమును సలుపుచు, మరొకరములగు రుతములను జేయుచు వీనులకు విందుగొలుపుచున్నవి. వివిధములగు శుని మములు వికళించి హాయిగొలుపు సువాసనలగు చెడఁజల్లు నున్నవి. సమస్తముచు చూడవేడుకగనుండి సుఖోపమును గలిగింపఁజాలియుండినను నీవు శాంతిసుఖము ననుభవించుచున్నట్టు గనుపట్టుటలేదు. కారణము గనఁబడుచున్నది నీమనమున గల విచారము మొగమున తొండమించుచున్నది. మనకేలోపమునులేదు. గౌరవప్రీతియు తగతరములనుండి వచ్చుచున్నవి. పేగు ప్రభాస్యములకు కులము పనుకురి కాశ్రయమనసం గారము. పాడిపంటలకు, దాసధర్మములకు, బీదసాదలకు, నిగుగుసారుగులకు, నామసంపత్తికి స్థానమై, యుపకారముల కాలవాల్మయై, యలరారుచుండును. చదువుకొను బాలురెందరో నీవలన నాదరింపఁబడుచుండురు. సమస్త శాఖ్యములు గలిగి యుదారుడవై యున్న నిన్ను సుఖమునకు దూరము గావించుచున్న విచారమేదియో పాలుపోవుటలేదు. మాజన

నిక్త విచారించుచుంటివా! భగవంతునికే చేయబడినదానిన కెవరేమిచేయగలరు. అది జరిగి చాలకాలమైనది, విచారముం డకపోదు దిగమ్రింగవలెను కాని యిట్లుండుటన్యాయమా? నీకు ధైర్యముచెప్ప పాటుపడనవసరములేదు వయోవృద్ధువు. లోకా నుభవముకల వాడవు. నీకు తెలియనిదేమున్నది.

తల్లీ! నీకు నేమని వచియింపను. మీజనని గెలిచిన విచారము నాటికినాడు నన్నగిల్లుచునె యున్నది. నీవు వచించి నట్లు కుటుంబమునకు లోకమియులేదు. అన్నియు బాగుగనె యున్నవి. కుటుంబమున కుత్తరవాదికావలసినవాడు సుతుఁడు. పాడు కులగౌరవము కాపాడదగినవాడుగనుండి, సూముగ నచ రించుచు సంతోషము గూర్చజాలినవాడుగ నుండవలెను. అప్పు డుగాదా మేలుగనుండును. అది లేనినాడు తృప్తిక విచారము గాక సుఖమెట్లవడును. నీయన్న ప్రతాపకట్టి యోగ్యమగు నడవడి పట్టువడలేదు. పెంకెతనమునకు పేరుపడినాడు. దుర్మార్గమునకు దాసుడయినాడు. ఇంటగిలనార్పి నసూను. నా యందు గౌరవభావములేదు. మంచిజెప్పిన గ్రహించు తెలివి గినబడదు. తనబాగు తనకుఁ దెలియదు. వివేకములేదు. వినయమెఱుంగదు. సౌజన్యత గానరాదు. విజయునిచూడు ఆతె లివిలేటలు. ఆనేర్పరితనము, ఆచాకచక్రము, చూడ ముద్దు గొలుపుచుండును. కన్నవారిని మిమ్ముభయులను రెండునేత్ర ములుగ భావించి కరుణ గిప్పుకొనుచుండును. నీనవర్యవలన మీయమ్మలేని లోపము నాకగుపించుటలేదు. మనచే పెంప

బడుచున్న లీలమును గుణసంపత్తి కల్పదై నీకు నీడనలె సంచరిం
చుచుండును. అది నాకానందదాయకమై నేత్రపర్వముగ నుం
డును. మన వ్యవసాయపుఁ బనుల నతిశ్రద్ధతో జూచుటయె
గాక సకల కార్యములును సమయాచకాలముగ నెరవేర్చు
చుండు విజయుని తోడ్పాటున కలరుమంతులు. విజయె; కులదీ
పకుండు కాదగిన కుత్తడుమాత్రము వట్టిసురకగ తిమ్మనైనాడు.
పరువునుచి మాదలఁ బాడుచేయుచున్నాడు. తుంటరితనము,
తంటూరు, తన్నులాటలు నాటికినాడు పెచ్చుపెరిగి యింటిపై
గాయనేసి వీరపాగ్గు ప్రజ్ఞ సుపాదించినాడు. అసహ్యించుకొనిన
లక్ష్మీముచేయడు మందలింపులను పాటిగనూడడు. చీవాట్లకుఁ
డంకడు. పోకిరిలజత మానడు. అన్నియు తగవులాటలె. శిక్షిం
పఁబోయిన చేతికందడు. తొడికైన నెప్పుడు నచ్చిపోవుకొ
తెలియదు. విజయుని మాతయగు రాధ కాతనియం దాదరము
మొందు. వానిపను లామెకు హితవుగనుండును. కోపపడినను,
బెదరించినను, వానికండగయుండి వెనుక వేసికొనినచ్చును. పల్లెత్తు
మాట మనసీయను. తల్లి లేనికతమునకొ, చిన్న ప్పటినుండియు
పెంచిన కారణముననొ యభిమానము పెంపునకొ యాతని పక్ష
మున నిలుచును. ఒక్కగాని యొక్కడు. నాకా వయసుమల్లి
నది. వానికి యింటికి యుజనూనిగనుండి పరులను చూచుకొను
వయసు వచ్చినది. ఏమిలాభము. మంచితన మెఱుంగడు. వ్యవ
హారమును చక్కబెట్టుకొను నేర్పు సూన్యము. పాడుపనుల
కలవాటుపడిన తుంటరి. ఇంటిపట్టున నుండడు. చిన్నతనమున

నాగడముగ పెరిగినను పెద్దవాడైన నెనుక బుద్ధి తెచ్చుకొనడా
యనుకొంటిని. నాతలంపు తారుమార్చినది. మంచిగ నడచుకొని
బాగుపడఁజూడుమని యెంతచెప్పిన నాయోగ్యత వానికిపట్ట
లేదు. నన్నెదిరించుటకుగాని ధిక్కరించుటకుగాని వెనుదీయడు.
అననసరపుఖిర్బులను జేయుట కందివేసినచేయి. స్నేహితులతో
వేడుకలునలుపుటకు కాపలసిసభనమును మాటిమాటికి శేష
మ్మని పేషిందుటకుకూడ నాంగుభించినాడు. విజయుఁ డతిజాగ
రూకతతో పనిచేయుటను జూచి మెచ్చును. యాతని మాట
లకు విసుగుసీరసమును జూపును. లీలనుగాని నిన్నుగాని సాదర
భావమున జూచుట గానబడదు. కిమతగాండ్రతోనైనను తిన్నగ
మాటలాడడు. పెద్దలచెంత జేరడు. తన్ను వేయినిధముల
జూచుచుండు రాఫైన నను కనిరికొట్టుచుండును. వీనికి సంసారపు
బాధ్యత గలుగుటెట్టులనియు, క్షుల శౌరవము నిలుపజ్జెట్టునా
యనియు, సంపదను కాపాడగలడాయనియు, నామన మనయ
మీతలంపుల చీకాకుపడుచుండును. నా యానందము వీని
మూలమున యడుగంటినది. సౌఖ్యము సాగరమున కూలినది.
ముందుగతి మేమియగునాయను యోచనముతో మతి మంద
గించిపోయినది, ఈవిచారము నన్ను వెతిలకు పాలుపరచుఁ యె
గాక యీలోకమునుగూడ వీడునట్లొనర్చగలదని చెప్పగలను.
ఏమిచేయను. ఎట్లు వానిని మంచిమార్గమునకు తీర్చునగును.
కులము కూలిపోవలసినదేనా ? శౌరవము గంగపాలు గావలసి
నదేనా. దీనినుద్ధరించుమార్గము లేదా యని యోచనపరంపర

లకు నిలయమైన నామనమున కూరట యేలోకమునుండి వచ్చును. తల్లీ ! నా బ్రతుగఁగోగతి బాలైనది. పోనిమ్ము పెండ్లి చేసిన పిదురుపడు ననుకొందమన్న తిన్నగ జూడకపోయినచో వచ్చిన నెలతి నెత్తిని నిప్పులుపోయువేమో. అదియొకసాపము. ఆయుసురు నాకు చుట్టుకొనునను బెంగ. వీనితో పాట్లు బడుట గాక వచ్చిన దాని విచారమును జూడలేక కడుపు తరగుకొని పోవును. నిన్నొకయింటిదానిని చేసిన బాగుండును. నాబెంగ కొంతలో కొంత తీరగలదు. లీలనుగూడ వీలుగల సంబంధమును చూచి ముడిపెట్టనలయును. ఈరెండును సన్యముగ జరిగిపోయినచో, విజయుని సంగతంత ప్రయాసకరమైనది కాదు. సుగుణ వంతుడు. అతని వర్తన మెఱిగిన వాఁగారికి స్థితియు సంతోషించురు. అడుబిడ్డలపెండ్లి తొందరపడిచేయుటకు వలనుపడదు నాకంతమున నూసిరి యుండగనె తగిన సంబంధముచూచి చేయవలెను. రామపుర జంమిదారుని పుత్రుడు మంచివాడని వినుచున్నాను. వారికి నెమ్మదిగ కబురంపిచూచెదను. అది నీకు నిశ్చయపడినచో వారి దివాణమున పనిచేయువారలలో మంచి వానిని చూచి లీలనుగూడ నివ్వవచ్చును. మీరుభయులు జంటబాయకయుండు ననకాశ మేర్పడును. దానికై నేడే తగిన ప్రయత్నము సలిపెదను. ప్రతాపుడు కలడు నాకేల నాశ్రమ యనుకొనుటకు గాని యుపేక్షచేయుటకుగాని వీలులేదు. మంచి చెడ్డ తెరుగని సరపశువు. నాలుమూలముఁ దెలియని సన్యాసి. వాడివలన మంచికార్యము లేవియు సమకూడఁజాలవని ఘంటా

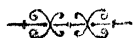
పదముగఁ జెప్పగలను. సాధ్యమైనంతవేగమున నీ యానందము ప్రయత్నము చేసితిరెదను. ఆలస్యము కూడదని నీలకుమండ, టపాలబంత్రోత్తు చనుదెంచి యాంధ్రపకాశికయును వారపత్రికను తెచ్చియిచ్చెను. జయదేవుడు దానిని విప్పి చదువుచు దోపిడి దొంగలనాయకడను నుకుటముతోనున్న వ్యాసమును చూచి కమల! మనమరియాడ నేటితో మాటంగలనినది. కీర్తి గంగపాలై నది. చూడుమని పత్రికను కమల కొనగి లెచి కూర్చుని రెండుచేతులతో తలనదిమికొనెను. పత్రికను కమల యందుకొనుచునే పెద్దయక్షరములతో ముద్రింపఁబడిన యా వ్యాసమును చదువ నుపక్రమించినది. అందెల్లున్నది. “ పేరు కీర్తులకు నిలయుమై, గౌరవమున కాల్వాలన్నై, సంపదలతో తులఁదూగు జయదేవ మహాశయుని యేకపుష్కరము ప్రతాపుడు కొందరు ధూర్తులను జట్టుగఁ జేర్చుకొని కన్నములు, దోపుడులు, మొదలగు క్రూరకార్యముల నొనఁగించుచు పలువురను మార్గమునబోవునెడ వారిపై బడి దోచుకొని పొరియగుచు న్నాడు. పోలీసులకు పట్టునడుట లేదు. పోలీసులు నారివిషయమై మంచి ప్రయత్నమును సలిపి పట్టుకొనచున్నారు. నేడో శ్రీహ జయదేవునియింట నాతనితనయుడు దాగియుండేనేమాయని సోదాచూచుటకును తనయుని సమావారమును దెలుపమని యాతని జనకుని యడుగుటకును సిద్ధముగనుండిరని తెలియుచున్నది. ప్రతాపుని యలజడిసలన కనముగోలుపోయినవారును బాధలకు లోనైనవారును, ప్రభుత్వమువారికి తమ సొత్తెంత

పోయినది యేమేనస్తువులు పోయినవి నివేదించుకొనియుండిరి. అత డెందుడునదియు తెలియబరచినవారికి, పట్టియివ్వగలిగిన వారికి ప్రభుత్వమువారు తగిన బహుమతి చేయుదురు. పట్టి యిచ్చెదమని వచ్చినవారికి రక్షకభటులసాయము కావలసినచో కొంతమందిని నెంటనంపదరచియున్న ముచ్చించిరి. ధైర్యసంతులగు దయార్థిహృదయులు కష్టమని జంకక, మనకేమని నిరుత్సాహమును పూసక, ప్రభుత్వ బహుమతిని పొందుటకును, ప్రజల బాధలను బాపుటకును పాలుపడి యుత్తనిని పట్టియిచ్చి తమ ప్రజలను లోకమునకు నెల్లడిచేయ పాలుపడి గోరుచున్నాము. భగవంతుడు వారిని రక్షించునుగాక.

స్వకీయ విలేఖరి.

అని చదివి ముగించిన నిని నెత్తి మొత్తుకొని కిమలా! నేనేమని జీవింపను. ఏధిలోనికెట్లుబోవును. నలుగురిమొగము నెల్లు చూడగలను. ఈయపయశము నెల్లు భరింపజాలుదును. ఎంత శారవముగ బ్రతికితిని. నీకు మంచినంబంధమెట్లుతేగలను. ప్రతి గ్రామమున నీసమాచారము వెల్లడియై యపవాదమల్లుకొని పోవునే. ఏమిగతి. ఇన్నినాళ్ళును పరువుగ బ్రతికి యింటివెనుక చచ్చెనన్నట్లు నాకీవార్దక్యమున నీవాదేలనెత్తిని బడనలయును. చెట్టు చెడుకాలమునకు కుక్కమూతి పిందెలు బయలుదేరునట్లు వీనితో యీకుటుంబ మంతమొందుటకు గాబోలు నాకడు పున నీతుంటరి పుత్రుడుగ జనించినాడు. లేకున్న వీనికీదుర్బుద్ధు లేలకలుగ వలయును. అయినంటబుట్టి యప్రయోజకపుషనులకు

పాలుబడుట దురంతమునకు పుట్టినబుద్ధిగాని వేరేమియగును. తల్లీ! నేనిక బ్రతుకజాలను ఈరింద భరింపజాలను. వినజాలను. వినజాలను. అయ్యో! నిన్నేమిచేయను. ఎవరికప్పగించిపోదును. తల్లిలేనిలోటు తలముక్కలై యుండ నేనుకూడ నన్యాయముచేసి పోయినచో నేమగుదువు. ఎట్లు జీవించెదవు. నీమూట తలంచుకొనిన నాగుండె బద్ధిలగుచున్నది. బ్రతుక లేను, నిన్ను విడిచిపోలేను. నాయవస్థ వెనుకకుపోయిన నుయ్యి, ముందునకుపోయిన గొయ్యి వలెచున్నది. హా! దైవమా! సన్నేమిచేయనుంటివి. ఇంకను పరీక్షకులోబరచి నెతలముంచి యధోగతిపాలుచేయనుంటివా. తాళజాల! తాళజాల! రక్షింపుము! రక్షింపుము!

విజయునకు లీలకోరికను దీర్చుపెట్లను తలంపు తలము స్కలుగ నున్నది. చిత్తమునకు చింత, బుద్ధికి పరాకు, మనసునకు మక్కువ బలవత్తరములయినవి. తలంపులలో నత్తుకొని, చూపులలో నిలచి, భావంబును చూరగొని బయల గనుపించుచున్నది. యామెరూపము విజయునకు ప్రతివస్తువును లీల యవయవములవలె దోచగడంగినవి. మనసేయవస్థలోనున్నది యతః క్షేణిగడు. అంతలో సంతోషము. అంతలో విషాదము. కార్య

కగ్గిమమును నాగించుచుండనేకాని యెల్ల కావించుచున్నది యాశానికి విశదమగుటలేదు. కాళ్ళు నడచినట్లుపోవుట, చేతు లొసరించినట్లుచేయుట, ఏమిచేయుచున్నది, యెదుక చేయుచు న్నది. గుర్తులేదు. మెలకువలో నిద్ర. జాగ్రత్తలో స్వప్నము. జీవితమునకొక వింతనూర్పు. అడిగినదాఁక సమాధానముగ మనుగాని సహేతుకముగ నున్నదియు లేనిదియు నాశానికి జెలి గును. లీల తన మడను దండనేయుచునన్న యిరుకీవాలకము నకు మూలమైనది. దండ చేతనిడుకొని పూలచెట్లనెంగట విహరించు లీలలను సరభ్యాన్నముగ నచ్చి యథాశ్తుగ తొరలించి నాడు విజయుడు. ఒడలు ఝల్లుమన్నది. శరీరము గిగురుపడచినది. నిలచిపోయినాడు.

లీలా—విజయా! నేటికై నను నీయభిప్రాయము వారి పరా? యథాచూపముగనే యున్నదా? నన్ను నగలపాలు గావించుచుంటివి తగునా? కోరి నదియెవలచిన కోమలివేషమును నిరసించి భూరిము గావించుచుంటివి. ముందు విచారము పాలు గానలసినదప్పును. ఈస గతి భోతుగ నాలోచించిచూపము. చెప్పినచాదస్తము. వినిన కెల్లగ నాడెము. ముందు నెచుక లాలోచింపక నామనను నాడు నీకు వెల్లడించియున్నదానని తలపకుము. నీగుణములు మనమునకును, గూపము కండ్లకును, సౌజన్యతి భావమునకును, నచ్చికగ నుండుటచె యభిలాష పొడరు, యనురాగము పెంపొంది, నీపొందున కనుమతింపఁ జేయ సరింపనెంచితినిగాని, మోహజనితోన్మాదంబున గమించి

నన్ను చేపట్టుమని నిన్ను వేడినదాననుగాను? నాకంటే నీకు కూర్చువారుగాని, మక్కువపడువారుగాని కానరాదు. శిరిరా మోకా లొడ్డుచుంటివి. మగవాడు వలచినదానికన్న మగువ వలచినవో సౌఖ్యమపారము సుమీ! ధనమున కానించెడి వలపు, హాసమునకు బోకజెందు సంపదము, మొగ మెఱుంగని మానిని మక్కువ, ఎటువో నెఱుంగరాని మనో యుహించుకొనుము. నివిధమయిన యనుకూలమును దూరముననుండి యేమియుటగట్టుకొని నెంచితివి. నాయంశట నేనుగోరుటవేతి గదా నిరసించుచుంటివి. నీవేనన్ను ప్రేమించి ననుభిముతమును దెలిసినపుడు నేను నిరాకరించినవో యంచునలనగలుగు నానూ సము నీకు చక్కగ బోధపడియుండును. ఆడుదానికోరిక నీర్పట యుక్తమమితి తన నునుండు మొ. అపవృత్తివలనమున నమ్ముము.

విజ——లీ! సేహృదయమున నింత మహత్తురమైన ప్రేమనిధి దాగియున్నదని కలనై నను డెలియనై తిని. నీవాచా మృత మాధుర్యమునుగోలి నాజస్మ ధన్యతను గాంచినది. అనురాగపుంఠిత వాగాజాలము నెఱుంగదేహరాహిత్యమును గావించినది. మోషిమాసెసినని భాసించోకము. నీయందను రాగములేకకాని, దుర్మణములను గనుపెట్టియుండుటచేగాని, వికారహాసవనికాని చేపట్ట నిరసించుటలేదు. నానిరాధారిశివతి సరిస్థితి సందిగ్ధభావమును నేమకూర్చి నిరసంపుభావములకు పాలుగావించినది. అట్టిభావము నీమనమున బొడిమినచో నీపు మాత్రము నేను వలచినంతమాత్రమున నియ్యకొననాహసించె

దశేమో యోచించి పలుకుము. యోగసదృశమగు నామనం
 నిపుడు నీయుపలాలితవాక్యములకుఁబోక్షై, బ్రతుక లేకపోవమను
 భావనచే మృదువై, చేపట్టసుఖంబొదనగలదను నాశచే నవనీ
 తమై గరుగుచున్నది. కాంతాకసకంబులపట్ల మగవాడైనఁడు
 మనసుపడికుండు ను డగలప. నీచివేదవాక్యై, సీయాత్మగౌర
 నము, సీసౌజశ్యతి, సీమృమభావనాములు, సీనేర్పరితనము,
 నెసనిమానసము నలరింపఁ జేయుఁజాలవు సీకోరిక కాటంకము
 గల్పించి బలముచేసి మనమున కొమోసమును గూర్చిన నానే
 రమును నీవు సైకింపదగినదనుటను నందియములేదు. నిన్నుచే
 పట్టి ముఖంపనలెసనెడి యాశ మచ్చటచ్చట గలుగుచుండెడిది.
 దానిని నేను దురాశగి భావించి దూరము గాంచుకొనుచుం
 పు నాశను. దానిబలంతమున కిప్పుడు బొంగలేదుకాని, నీప్రే
 మారుబంధమునకు నేను విక్రీ- దానికే దాసారుదాసుడను
 కానలసినప్పుచున్నది. నీవు ముందుకోరినపుడేల నలదంటినో
 యిప్పుడేల యొప్పుకొనిమిటివో బోధపడుటలేదు. మోహంధ
 కారముగను పట్ట బడితినేమో. ఈవిషయము నీవునాముందు వివ
 రించిననాటనుండి ము రసోన్మాదిము నన్ను వహించినదని తెలి
 య గ లి గి తి ని. ఇ ప్ప టి కి ని యీ కా ర్య ము న కొ డ
 బడవలయునా నిరాకరించవలయునా యను సంశయము మా
 త్రిము నన్ను విడువలేదు. అనురాగము బలపడినది. ప్రేమ
 మిక్కిల మయినది. నీకోరిక కడ్డంచెప్పవలదని భావము బలవంత
 పెట్టుచున్నది. మనసిచ్చగించుచున్నది. దానినాపగల బలము

నన్నగిల్లినది. నీచేతన ననించినదాచని నచిచనాచిగాని సుఖ మేదియో నన్నావరించినది. నీతలంపును కిది న్నట్లము తలపెట్టకు మని నిరోధించుచున్నది.

ఈపలుకులు విజయుని నోటినుండి వెలువడంబు పుడ పుగ లీలకు నేల ముగించుకరించినది. గుండె దడదడలాడినది. మనసున నేదియో మార్పుకలిగినది. మొగము పైకెత్తితికపో యినది. తలంపు ముందునకు గెలిచినది. ఆలశ్యముచేసిన మించి నోపునని హృదయము ప్రవేశించు విజయుని కంఠము నలంకరించ జేయుతలంపునకు గూర్చిన పూలమాలిక సింకను చేతులతోనుంచుకొని జాలముచేయుచుంటినేల. అండుగుజని దండను వేసి యూతని దండను చేపట్టుమని ప్రబోధించుచున్నట్లు భావమున నొకయూహా స్వప్నమనది. వెనుపెట్టినో యూహ మృదాహస్తి ములు గెండును మల్లన విజయుని కతిమునరళును సాగి మా లను కోరికగీర గళమున నలంకరించుటపడవుగి విజయుని హస్త ములు లీల కంఠమును దేహమును మనగేసి కొనినది. ఆలింగన సుఖమున సుభముల మానసములు నానందపారవశ్యము తత్పర యశ్యము నందినది. వారాధితీ సంతాకాలమును గడపిరో వా రెదుగరు, చిహ్నాప్రదానకకు దరిచర నచ్చుచుండెను. అతని పదస్థిని పిరికి మలకునను కలిగించినది. లీల విజయుని కంఠము ను విడిచి విజయుని కౌగలించును తప్పించుకొని యెడగ దొలగి నిలచినది. ప్రతాపుడు వారు నిలచినయెడ కరుదెంచి విజయుని వంకకు తీక్షణమగు దృష్టులను బరపి యేమి లీలతో నేకాంత

మాడుచు టినిగా. ఎమిసీకాపాగరు. తలకుమిగిలిన పనులను తలపెట్టుచుంటివే. పోపొమ్ము. బాగ్రత! ఇకముందెట్టిపను లొన రింపఁజూచితివేని నిన్నిందులజే తరిమివేయుదును. నీల్లి మంచి తనమున నీసారికి క్షమించితిని. పోతరించి ఘాతలు సలుపువాడ విడుండవలగవు. లీలా! యేటిక వీనితో ప్రసంగించుచుంటివి. నీడు మాకమతగాదు. వీనితోనేమి. నిన్నుల్లారుముద్దుగ ప్రేమించి కామించి చేపట్టునుంటిని. నాకు రాణివికాదగిన నీవు విజయుని నంటి నీచునితో కలసిమెలనియుండుట తగదు. నాసంపదకంత కను నిన్నధికారుచాలచుగఁ జేయుదును. ఉభయులమును ప్రేమ రాజ్యమునకు పట్టముగట్టుకొని సౌఖ్యపరంపరలలో మునిగి తేలువము. మనకు లోపమేమిగలదు. జౌనని తలయాపుము.

లీలా—అయ్యా! నీవు జయదేవునికొమారుడవు. నేన న్నాధిభావినను. మీరాతండిగారు సంపన్నులు. తగిన భాగ్యవం శులలిష్టనుచూచి వినాహము చేయగలరు. నాపంటిదానిని చేపట్టుజూచుట మీరాతండిగారి కియిష్టముగ నుండును. మీకు చూచినలన కిష్టమును తలనంపును గలుగును. ఈయెడ మీకు గలిగినకఠిరక న్యాయమయినదిగ గనుపట్టుటలేదు. నన్ను పరిణయమాడక కోరికదీర్చుకొనుట కొకయీటవస్తువుగ నుపయోగ పరచుకొనవచ్చునని భావించుచుండినచో యట్టిసేచిపువని కెంత మాత్రమును పాలుపడుదాసనుగానని నమ్ముడు.

ప్రతా—లీలా! యేమినాపొందు నీకంత నీచముగ గను పట్టుచున్నదిగా! గతిలేక నాయుంటఁజేరి జీవించుచు నావాంఛ

దీర్ఘటయనిన నీకు కష్టముగ దోచుచున్నదిగా! ముక్కునఁబో
వేడుకొనుచున్న నన్ను నిరసించుటకు నీకెంతటి ధైర్యము కలిగి
నది. నాతలంపును నెరవేర్చజాలనిచో నీచెట్లు భీష్మియమకొని
యుండగలవో చూచెదనులే. ఏమి నీసాహసము. నీపెంకెతన
మును వదిలించలేకపోయినచో నేను ప్రతాపుడనేకాను. ఈపేగు
పెట్టి నన్ను పిలువకు.

లీలా—మీరు దురంతమునకు పూనుకొనుట తగదు.

మీయింటఁ జీవించుచున్నంతమాత్రమున నీచపువనిక కాలాయ
పరచి, మానము మంటగలపి యథోగతి పాలుజేయజూచుట
న్యాయమగునా? మీరు నన్నుంపుడుకత్తెగఁ జేయఁజూచుచుం
టికిగాని పరిణయమాడనిశ్చయించినను మీపోందునకు నేనొప్పు
కొనఁబోనని నమ్ముడు. భవ్యసంతుడను నాకేమిబోటు. నాకం
టెను మంచివానిని పరిణయమాడగలవాఁడని యనవచ్చెద
రేమొ. మనసు గుదిరినచో గలిగెడిచుచురాగము కోటిశ్వరుడు
పొర్ణించినను గలుగఁబోదు. నామనసు మీపోందున కియ్యకొ
నఁబిలిపించుటలేదు. కొయ్యబొమ్మను చేపట్టిన గలుగఁబోవు
సుఖమె ననుబెండ్లియాడినను సమకూడును. అంతమాత్రము
నకు మీరు నన్ను బలవంతముచేయుట, నేను నిరసించుట,
పరులునిని సవ్వుట, మీసుఖము దూరమగుట, మీకు వివా
రము కలుగుట, తటస్థమగును. అనురాగములేనిపాం దడవిని
గాయు వెన్నెలనంటిది. వాసనలేనిపువ్వు ధరింపయోగ్యము
గానట్లు మగువకు మనసులేనిమగడు సౌఖ్యమునకు దూరుడు

బలవంతమున పొందగలనను నెట్టినిబడి నిందపాలుగావలదు. దానివలన కూడినచ్యుతనిలేదు.

ప్రతి—లేలా! ఎన్నినీతులు నేర్పితివి. ఎంతటిదాన నైతివి. ఇంత నేర్పిదేవులుగల నిన్ను, నామనమున కాశ్చర్యము మొనరించు, విడువజాలను. నీకనురాగములేకున్న నాకేమికోరిత. నాకు నీప్తి నెంతటిమోహము జనించెనున్నది. కోరినకోరిక కొనసాగించుకొనుట పురుషలక్షణము. నీసాకులకుంజంకి నాసంభోషమున కాటంకముగ గలిగించుకొనఁబోను. నీనీతులు నత్వ హీనునకు సమాధానముగ నుండును. నావంటి నానికి సరిపడవు. అనుభవించగల ఫలము దనుకమాత్రమున నిరుత్సాహుడవురాదు. సాయశక్తుల నానిని నాభించి యుభవింపగలవాడే మగవాడు, నీచనుచుతించినసరియే. అనుమతింపవేని బలవంత మున్నెవరు నిన్ను గవయకమానను నృధాయాసమున కేల పాలుపడియెదవు. ననుఁగూడి మిథునఁజూడుము.

లేలా—చెల్లుబడికలకుగదాయని, చెడ్డపనికి పూనుకొని, బలవంతమున, నొకనూనసతి జీవితమునకు, కళంకము నాపాదించఁజేయుట, మీవంటి గృహస్థులకు ధర్మముకాదు. నన్ను మీచెలియలుగా భావించి కాపాడఁజూడుము. వలదని వేడుకొనుచుంటిని. పాడిగాదని విన్నవించుకొనుచుంటిని. బ్రతిమలాడుచున్న నాబ్రతుకు భగ్నము గావింపవలదు. అన్యాయ కార్యము లొనరించువారి యాయువు క్షీణించునని పెద్దలు

పలుకుదురు. వృద్ధిలోనికి రావలసివారి కబలలను నుసుగుపెట్టుట కూడనిపనియని న నవిచేయుచుంటిని. నావినియప్రార్థకప్రార్థనము నాలకించి దురితియునకు పాలుపడక, నాదుప్రచురక్షించి మీమర్యాదను కాపాడుకొనుడు. నేనెందు మసలరాదు. వేళయలికృషి చినది పోవలెను.

ప్రతా—మాటలచే మోసపుచ్చి చ్చచ్చగ నిందుండి నాటిపోనఁ నూచుచుంటివి. నీచాకచక్యమునకు, మాటకారితనమునకు మెచ్చుకొనినచ్చును. నిన్నుబోనిచ్చినవో నామనోవేదనపెచ్చును. కామజనితోన్మాదమున కొగిటంజేర్చి, యథరామృతపానమునుజేసి, కేళీవినోదముసందేలి యానందసాగరమున నోలలాడగోరు నావాంఛను దీర్చుకొనుటకు బలవంతముజేసినగాని నీయంతట నీవిద్యకొని తీర్పజూడకన్నావు. నీజాలమునకిక తాళి యూడజాలనని పట్టుకొను నుద్దేశముతో చేతులుచాచుకొని యాకోమలిచుండుకు చనెను. అదిగని యూమెయందుండిన మరియాదకు భంగమునాటిల్లుకూడ నుండదని చరచర గృహమువంక కేగినాగిరిని. ప్రతాపుడు నెచువెంటబడి తరుమనాగినామె. చేతికండకుండ నరుగెత్తుచున్నది లీలావ్రతాపుల సంభాషణమునిచుచున్న విజయుడు, ప్రతాపుని దుర్గయము నెరింగినవాడునన, లీల స్వరూపవసుంధరి తప్పించుటకు తగినమూర్ఖమును యోగించి, నొటనే కమలయున్న యెడకుఁ జని, ప్రతాపుడు లీలనవమానమున బలాత్కరించుచుండెనని తెలిసి, యూమెను వెంటబెట్టుకొని, వారుమాటలాడుచున్న వం

కకు బయలుదేరి వచ్చుచుండెను. ప్రతాపునిచే తరుమబడు చున్న లీల, తనకెదురుగా వచ్చుచున్న కమలను గాంచుటచే గలిగిన ధైర్యమున నెనుకకు దిరిగి ప్రతాపుని నిలుపుమని గద్దించినది. కాని యాతడాగలేదు. లీలను పట్టుకొని దగ్గరకు లాగి కొగలించుకొననుండెను. కమల యుభయులమధ్యకుంజని యన్నపట్టు విడిపించి, యిదియేమిదుండగము. లీలనీవిధమున బాధింపదగునా? నీవైఖరిచూడ నసహ్యముగ నున్నది. ఇంతటి దురంతమునకు పాలుపడుట మరియూనగదా. జనకుడు వినిన సహంపడు. మంచిచెడ్డలక్కరలేదా? ఏమిపనియిది.

ప్రతా—కమలా! దీనికి నాహృదయపూర్వకమైన పొందు పనికిరాదట. ధనవంతుడనను లక్ష్యములేదట. దానికంటికి నలనువలె గనుపించుచుంటినిగావలయు. దీనికింతయాగడ మేలకలుగవలయును. మనయింటజేరి బ్రతుకుచున్నానను విశ్వాసమైనను లేదు. నాయందు నేరములనొచి, నీతిగరపు చున్నది. నాచెట్టబట్టిన గౌరవలోపము గల్గునట. పెండ్లియాడ నెంచిన నొప్పుకొనదట. వయసునకా, హింసమునకా, ధనమున కాలోపము, ఎందులకు నన్ను నిరసించుట. నావంటిభర్త నెట్లు సంపాదింపగలదు అది వలదన్నంతమాత్రమున చచ్చినట్లుండ వలసినదేనా. నాగోరిక నెరవేరవలయును. నీవై నను బోధపరచి నాకనురక్తరాలిని జేయఁజూడుము.

కమ—నీయందనురాగములేనికాంతను చేపట్టి యేమి భాగ్యము బాపుకొందు ననుకొంటివి. ధనవంతుడవు కావ

చ్చును.. రూపనంతుడవు కానచ్చును, నింతమాత్రముచే నీయం దనురాగము జనించుననుకొంటివా. ఇవన్నియులేకపోయినను ప్రేమజనింపనచ్చును. నీపై నామెకిష్టములేదు. నీకిష్టములేనివనిని జేయుమని యోగించినవో చేయుదువా? లీలమనసు నీయం దత్తుకొనలేదు. అది యామె తప్పుగాదు. బలవంతమున ప్రేమ జనింపఁ జేయగలనా? ప్రేమ సహజముగ గలిగినప్పుడే యాసం దము కలుగగలదు. తేచ్చిపెట్టుకొనినదానీవలన నుపయోగ మేమి? తాత్కాలికముగా నించుక సౌఖ్యమువచ్చినను, మనః ప్రీతి కలిగింపజాలదు. దౌర్జన్యమున నామెను పండ్లజూచు చుంటివి. దానివలన నీకపాయమును, భాగ్యము, తప్ప, సహజముగ ప్రేమవలె సంకోషము నీయజాలదు. నీనడవడి చక్కగ లేకుండుటచే లోకమున నపవాదమల్లుకొని యున్నది. తండ్రిగారిమనమునకు సంతాపకారణముగ నున్నది. దానికి తోడుగ నింటకలవాతయెడ నిట్టి వ సగతమును నలుపజూచు చుంటివి. ఆయన కాగ్రహము జనించును. దానివలన కీడంగలు గళ మానదు. మరియూరిగ సంచరింపుము. కుటుంబగౌరవ మును కాపాడనూడుము.

ప్ర—కమలా! సీతనాగము సందుచేసికొని లీల మెల్లగ తప్పించుకొని పోయినది. కానిమ్ము. లోకమున నుభయలును ప్రేమించియే పెండ్లిచేసికొనుచుండిరా. తల్లిదండ్రుల కిష్టమే నవారినిచూచి చేయుచుండిరా. అనురాగము వారికూడికవలన కలుగవలసినదేకాని మొదిటనే కలుగవలెననుట యేమిమాట.

అటుచుంటిని నూటికో కోటికో యొక్కటుండుటరుదు. మగవాని కగలిగిన ప్రేమకు మగువలు కాదనకూడదు. మగవాడు స్వతంత్రుడు, వానిచెట్టబట్టి నూడుది సుఖపడజూడవలెను. తగుదును, ప్రేమించితినిని, యేళులకీనునినో, యేధనకీనునో, కట్టుకొనినచో కలుగులాభమేమి. నాకోరిక దీర్చుకొనలేనప్పుడు చూచుకొందును. ఇక తారసింపనే తారసింపదా? నావలపులు దీర్చక యేవిధమున మానగలదు. ఎంతకాలము తప్పించుకొనగలదు. దానితో పొందలేనినాడు నన్నీ పేరునెలుచకుము. నూడు నాన్నజ్జ పట్టినపట్ట నెరవేరువరకును నిద్రింపను. దానికి చేను పనికిరాదుగా. ఏమగున పనికిరా నో, ఎందుకొప్పుకొనచో, చూచెదగాక!

కమ—నీకు మతిపోయినది. బాగుపడు యోగములేదు. మర్మాంగులతో దిరుగుచుంటివి. కూరకార్యము లొనరించుచుంటివి. పెద్దల పేరు పాడుచేయుచుంటివి. పరువుప్రతిష్ఠలు పూవుచుంటివి. ఇంటగిల నాతోనైన నిష్ఠముగనుండ జూడవు. అడుదానిపై కక్షసాధింపనుంటిని. పిచ్చుకపై బ్రహ్మాస్త్రమును ప్రయోగింపజూడకు. ముందు రానున్న యపాయములను గుర్తింపజాలకుంటివి. ప్రభుత్వముపారు నిన్ను బట్టనుండిరి. నీమూలమున తండ్రిగారి కపయశము వచ్చినది. రాజకీయపు చిక్కులు కూడ నచ్చునట్టులున్నవి. తండ్రిగారిని వార్ధికావస్థలో దుఃఖి పట్టజూడకు. మంచిగనడచుకొని యాయనమర్యాద నిలుపుము.

పతా—నామంచిచెడ్డలు నాకు తెలియకపోవు. నా

స్వేచ్ఛకు భంగముగ నేనెప్పుడును సంచరింపఁజూను. ఆపద
వచ్చునని భయపడిన తప్పిపోదు. వచ్చినప్పుడు వెలివిగిలిగి
తప్పించుకొనుట మంచిది. రానిమ్ము చూచుకొందము.

౨

లీల మనమున సంతోషవిషాదములు తాండవ మాడు
చున్నవి. తాను ప్రేమించిన విజయదు మొదట యనాదరమును
జూపినను తుదకు వశుఁడై చేపట్ట నొప్పుకొనెను. ఆతలంపు
మనమునకుఁ దగిలినప్పుడు సంతోషము. దుర్మార్గుఁడైన ఏతా
పుడు బలవంతముగ బట్టి యభిమానమును చూరగొని జీవిత
మును దుఃఖభాజనము గావించునేమో యను విషాదము. ఇవి
యిరుండ పెద్దబెంగ యామెను పీడించుచున్నది. వారియింటనే
జీవించుచు తలఁదాచుకొనుచున్నది. దుర్మార్గమునకు పూను
కన్నవాడు యజమాని తనయఁడు. అందు నెల్లనేళల నన్నె
వరు కనిపెట్టకొనియుండి నాకు తోడుపడఁగలుగుదురు. మంచి
చెప్పిన వినువాడు కాదు. కూడదని తేలిపిన మానుకొను
గుణములేదు. సజ్జనుఁడుకాదు. కూర్కారకార్యములను జేయు
టకు జంకడు. పైగ త్రాగుడు కలవాటుపడినాడు. మొన్న

నాతోమాటలాడినప్పుడు సహింసరాని మర్యాసన యాతనోటి నుండి వచ్చినది. అసలే కోతి, దానిపై కల్లు ద్రావినది. పైగ నిప్పు దోక్కినది. పైపెచ్చు భూతముపట్టినదన్నట్లు తండ్రితో తగవులాట, ప్రజలతో గుడ్డులాట, యింటగల వారితో బూతులాట, యిట్టివానితో నెనరు పడగలరు. ఇవి తలచుకొనిన నాగుండె దడదడ లాడుచుండును. సన్ను పెండ్లియాడుట యైననుగాదట, యుంపుడుకట్టెగఁ జేయదలంచిరాడు. ఎంతటి నిచవుకార్యము. ఏమిమీసాహసము. శేలుపుటకు నోరెటువచ్చినదో. మోగుమానిసి. నాయభిలాష దీర్ఘకయెట్లు తప్పించుకొని పోగలనో, ఎక్కడదాగెదనో చూచెదను లేయని ప్రతాపముచు బలికి నిన్ను పొందలేనినాడు సన్నీపేరునఁ బిలువకు మిది ప్రతిష్ఠఁజేసినాడు. అవమానము వచ్చిపడునేమో. అది తటస్థింపనున్న నెట్లుతప్పించుకొనవలెనో పాలుపోవుటలేదు. తండ్రితో వివాదపడెను. తండ్రికిత డనినయసహ్యము. ఎట్లకాలమున కింటికి చేరుకొనును. అదియొక మంచిగ కనుపడుచున్నది ఈతని నడవడి చెడుమార్గమున బడియుండుటజే విసిగి, కమలకు వేగముగ వివాహముఁ జేయతిండిగి త్వరపడుచున్నట్లున్నది. నాతల్లిపును కమలకుఁ దెలిపితినేని తండ్రితో నీవిషయము మాటలాడి, మావివాహముగూడ నామె వివాహముతో జరుపుయత్నము జరుగును. విజయునియందును నాయందును జయదేవమహాశయునకాదరభావమేకాని వేరుభావములేదు. మాకలయిక కనుమతింప వలయునేకాని మారాడఁ గూడదు. ప్రతా

పుడింట నిలచియున్నాడు. రావించే విచ్చలవిడిగ దిరుగుటకు వీలులేకుండ నున్నది. కమలతో నాయభిలాషను దెలిపి యామె తండ్రికి నివేదింపఁజేయ నీనాడే ప్రయత్నించెదను. నాయునికి ప్రస్తుతావస్థలబట్టి చూచిన విషముముగ నున్నది. విజయడు రక్షింపఁగలడు నాకేమి యనుకొందమనుటకు వీలులేదు. అతఁ డును వీరిపై నాధారపడుటయేగాక యిచ్చటనే పనిజేయుచుండుటచేతను, మూడువేళల పొలమున నుండనలసియుండుటచేతను ననుగాపాడుటకు తగినంత యనకాశమతనికి కలుగఁబోదు. మరియాదకు లోపముగలిగినచో ననుచేపట్ట నిచ్చగింపడు. ప్రతాపుడు నన్నుద్ధరించు ననుకొందమన్న యతనియునికి యతనికే కుదురుగలేనప్పుడు నాపనియనంగతి గాకమానదు. నాజాగ్రత్త లో నేనుండకపోలేదు. ఏసమయమెట్టిదో తెలిసికొనలేము. ఎల్లప్పుడును మనమనుకొనుస్థితి కూడిరాదు. రాధకు ప్రతాపపు ని యందుచాలప్రేమ. అతఁడేది చెప్పిననదిచేయ సిద్ధముగనుండును. అతఁడు నావిషయ మామెకు తెలిపినచో నన్నామెయేమి యపాయమునకు పాలుపడఁజేయునో తెలియదు. ఇంటనెప్పుడు కనిపెట్టుకొనియుండి యిల్లుదిద్దుయిల్లాలి పోష్యలమే వచ్చి పడినయెడల నేనేమిగావలయునో తోచుటలేదు. రాధకు విజయడు కొడుకు. అతడు నన్నునే సతనిని, ప్రేమించితిమని వినిన, యామె కిష్టములేకున్నచో మాపొందున కియ్యకొనకపోవుటయేగాక యేమికిడు మూడఁ జేయునోగదా? నామనోరథమిడేరుటకు దైవము తోడుపడునోలేదో. ప్రతాపునిమాటలువిని

రాధ నన్నాతని కప్పగించునేమో. పాముసంచరించెడి యింట
కాపురమున్న వారిగతిగ నున్నది నాబ్రతుకు. మనస్సు ప్రతి
క్షణమపాయమునకలొనగుదునేమో యనుసందేహముచె యాం
దోళన పడుచున్నది. ప్రతాపుని దుండగమును కమలతండ్రికిది
వరకె తెలియఁ జేసియుండును. తండ్రిమందలించిన వినెడిపాటి
వినేకమతనినున్నదని నమ్మనీలులేదు. వెళ్ళివానిచేతి రాయివంటి
వాడు. సాధ్యమయినంతవరకు ప్రతాపుని కంటబడకుండ సంచ
రింపయత్నించెదను. అదిగో కమల పుస్తకమును చదువుచు నె
మ్మదిగ నీనంకకే నడచినచ్చుచున్నది. ఆమెతో నీసమాచార
మును తెలిపెదనని సమీపించి తనగదికి తీసికొనినచ్చి కూర్చుం
డఁబెట్టి కమలా! మొన్నమీయన్నచేసిన దుండగమును నీవాప
కున్నచో నాగతియేమయ్యెడిదోగదా. నాటినుండియు నాకు ది
గులుగనున్నది. నామనోవేదనను వినదగినదానవు, తీర్పదగినదా
నవు నీవు తప్ప నితరులు గానరారు. తోడునీడవు నీవేయని న
మ్మియుంటిని. నాజననీ జనకులను నేనెఱుంగను. జననీజనకులు
ను దై వమును మీతండ్రిగారెయగుదురు. బాధ్యతగలవారును
సుజనులు నగుటచే మీప్రాపుననింతవరకునుహాయిగ జీవితము
ను గడపితిని. నీతోపాటు విద్యను నేర్చితిని. ఏవిధమగు లోప
మును లేకుంథ కంటికిరెప్పవలె కాపాడి రక్షించుచుండిరి. నా
డుప్రతాపుడు బలవంతముచేసిన నేను వినక తప్పించుకొని పో
తినని కోర్కెమువహించి తనచెడుతలంపును దీర్చికొన ప్రతిస
వట్టియున్నాడు. యెఱుంగుదువు. నాటినుండియు నోటి కన్నము

గాని కంటికి నిదురగాని రుచించుటలేదు. ప్రేమకు నిధామైన వానిని వివాహమాడి జీవితమును న్యాయముగ గడపనుంటిని గాని ధనవంతుడని యాశపడ నీతిని విడనాడి నడచుకొనుతలంపులేదు. మానినుల కభిమానరక్షణము మంచిభూషణము. తుచ్ఛమగు సుఖమున కాశించి, నీతిని విడనాడుట తగదు. వివాహమాడిభోడుట. కులటగఁజేసియేలుకొనుట. తగదని తెలిసిన విసలేదు. నీకులు పలుకుచుంటివేయని హాస చేసినాడు. నాకాతని యందునలవులేదు. నాప్రేమను మదియుకరి కర్పించి యుంటిని ఒప్పించుకొంటిని. వరియించుకొంటిని. నాప్రేమదండ నాతని గళమునలంకరించితిని. మనఃపూర్తిగ నాతిండు నాప్రేమ కలరి నాచెట్టపట్టి సుఖంప నున్నాడు. అతినినిగాక లక్షాదికా రిన్నె నను నరింపఁబోను. బలవంతముగ నన్ను పాడుచేసిన ప్రాణమును పాయదును. నాకోరిక నెరవేరుటకు నీనాయముగావలయును. నీవు నాకొనరింపవలసిన యుచకారమును తప్పకచేయుదునని నమ్మితిని. మీజనకునితో లీల నిజముని ప్రేమించినదని తెలుపుము. అందులకాత డియ్యకొనెనని వచింపుము నీవివాహముతో మావివాహమును జరిగింప నేర్పాటుచేయుము. నాయంతటనేనా విషయము నాయనతో వచింపవలెను. చనువుగ లదానవు. క్షేమమును గోరుదానవు. సోదరిని గనుక నామనమునగల తలంపును సిగ్గుచు విడచి ముందు తెలిపితిని. నన్ను చెలియవికన్న నెక్కుడుగఁ జూచుచుంటివి. దిక్కుమాలిననన్నుద్ధరింప నీవుతక్కు నితరులు కానరారు. తండ్రిగారివద్దకు రమ్మందు

హ యట్లనే వచ్చెదను. నేనేపోయి చెప్పెడినందువా మహాభా
గు. నన్ను వరిజేర్చు భారమును పూనుకొమ్ము. ఆలశ్యము ప్ర
మాదమునకు మూలమగునట్లగుపించుచున్నది. ఎప్పుడులేనిది
ప్రతాపుడింట నిలచియున్నాడు. న్నాపై సగడీర్చుకొనుటకుగా
కున్న నెపుడు నిటనచ్చి యటపోవు చాడీలకడలక యిటయిం
డెను. ఏమి యూలోచనమును చేయుచున్నాడో తెలియదు.
అటాత్తుగనచ్చి పై బడునేమొనరు భయము. పోకరీలు స్నేహి
తులు, ఏమి చేయించినను చేయించగలడు. నామర్యాదకాపా
దం భారము నీయందుకలరు. దేగియుగ నీయుంతమును జన
కుల కెతిగింపుము. దాసనానుచాయముగౌసి నాభయము
తొలగగలదు.

కమ:—వీలా! భయపడకుము. ప్రతాపుజానరించిన
దుండగమును తండ్రిగారికి దెలిపితిని. అతడయ్యో! దుర్మార్గు
డులీలకు ద్రోహ మొనర్చడలంచెనాయని చాలనొచ్చుకొనెను.
నీయవమానమున కాయన నహింసనోపకు. ప్రతాపుని నన్ను
గాని నిజయుని నిన్నుగాని వేరుగఁ గామిభావమాయనకులేదు.
ప్రతాపుని దుర్జయమును వినిననాటనుండియు మన వినాహ
ప్రయత్న మును పలుకగఁగినాడు. నీవు విజయముని ప్రేమించి
తివని యాచునకుఁ దెలియదు. ఇతిరత్రప్రయత్నము గావించు
చుండెను. నీయమరాగము విజయునిపై నిలిపితినియు నందు
లకతండ్రిపొప్పుకొనెననియుఁ దెలిపితినేని యాతడియ్యకొనును.
నీకువరుని వెతుకవలసిన ప్రయాసమాయనకుండిదు. విజయుఁ

డు నిన్ను చేపట్టమంటెననుచుంటిని. బాగుగనున్నది. ఒకరినొక
 రు ప్రేమించినదానివలన సంసారము మనోజ్ఞముగనుండి సౌఖ్య
 మున కాలవాలమగుననుటకు సందియముండదు. నీసద్వృత్తనం
 తురాలపు. నాన నరుండెట్టివాడులభించునొ నిగ్గయించవీలుపడ
 దు. తల్లిదండ్రులు పుత్రికిలును భాగ్యవంతులను జూచి ముడి
 పెట్టుచుందురు. దంపతుల కనుగుణ్యయునుగిరినచోనరియె కుడు
 రకపోయిన నొకలుగు సుఖమడుగవలయునా? అడవాండ్రుకిది
 యొకగొప్పగండము. యువతులుసాదారణముగ సన్మోహ్యులరా
 గమునుతురకిపవాహబంధమునకుం జిక్కివగలచాలగు చుందురు
 సీయుదంతమునిస్సహజోయి తొండిగారికిదెలిపెనను. నీపునచ్చిన
 రావచ్చును. నేతండ్రిగారి కడకుబోవుచుంటి నని బంధులుదేసిన
 ది.లీలయామె వెన్నంటిచనినది. జయదేవుడొక వోగూర్చుండి కా
 గితములనుజూచుకొనుచుండెను. కమలయా తనియండకుచని
 నిలచినది కమలతలుపుచాటున నిలచినది. జయదేవుడు చూచు
 చున్న కాగితములను మడచికట్టగట్టియనుపపెట్టెయందు భద్ర
 పరచెను. అనంతరముకమల తండ్రితో లీలావిజయునుయను
 రాగమును విసరించివారికి పెండ్లిగావించిన బాగుగనుడునని
 తెలిపినది. సీయభిప్రాయమును దెలిసికొను తలపున లీలవేచియు
 న్నది. ప్రతాపనికతమున కనమానము కలుగునను శంకలీలను
 పీడించుచున్నది. మనోవేదనచే కృపించుచున్నది. వెలుపలకు
 వచ్చుటకుగూడజడియుచున్నది. ఎల్లపుడును తలుపు బిగించి
 యింటగూర్చును చున్నది. కత్తెరబోను పంటిబీవితముదుర్భర

ముగి నుండును. ప్రాతాపునిబాసమీకును. సహింపుగనుండలేదు. అతడింటును ముట్టదెలిసిన రక్షకభటులచేర్చ నచ్చిపడక మానదు. అతడుండుటవలనగలుగుగఁబోయెడి యాపదలుదప్పు మూర్ఛమును నెతుకకున్న ససమానము నచ్చిపడును. ఇంటనున్నవై సముతెలిసినవోయీపాటికేనచ్చిచుట్టుకొనియుండురు. ఏదియొయోర్యాను వేగముగగావించినగాని మరియాదదక్కదు.

జయః—అతఁడువచ్చెననిపింటినిగానియింతవరకునుకంటటబడలేదు. బాగుచును తలంపతనికిలేదు. రక్షకభటులకుఁ జిక్కుట లేదు. వారి కండ్లలో ముమ్మగొట్టుచుండెను. నాకు వీనిసంపర్కము వదలించుకొను వీలుగనబడదు. న్యాయముగ ప్రవర్తించి బ్రతుకఁ జూకమని నినిపించుకొనదు. ఏమి చేయవలయునో యెట్లు వీని బాంధవ్యమునో తెలియదు. పోయినవాడు పోవక మాటిమాటికినచ్చి పీడించుచున్నాడు. నాకు కనబడిన చెప్పవలసినదేదియు చెప్పవలసించుకొనెదను. లీలావిజయుల సంబంధమునాకు బాగుగనే యుదిన్న. వారికి పెండ్లిచేసిన నాబరువు కొంత తగ్గగలను. రాధ దీనికి సమ్మతించునో లేదో యడిగి చూడుము. ఆమె చుట్టుపెట్టకున్న వో చేసివేసెదను.

ఇంతలో ప్రతాపుడు తండ్రియున్న యెడకువచ్చెను. లీల యతనిరాకకు తొక్కిపడి చల్లగ నంనుండిజారి తనగదికిచేరుకొన్నది. కమల ప్రతాపునిగని చూడునాళ్లయి వచ్చియు తండ్రిగారి కంటబడకుంటిని. ఆయన నిన్ను చూడదలచుచుండెను. ఇదియేనా తండ్రియెడ బిడ్డలకుండవలసిన విధేయత.

ప్రతా :— తండ్రిగారిని కలసికొందమనియే వచ్చితిని. వచ్చిననాటినుండియు రాధతో ముచ్చటించుచుంటిని. తండ్రిగారు కార్యనిమగ్నులై యుండుట చే వారికేల తొందర గలిగింపవలెనని యారకొంటిని.

జయ :— నీకుమాటలాడు సమయమే దొరకలేదు. రాధతోమాట లీనాటికైన ముగిసిన వినయమే. ఆమె నీదుర్మార్గమునకు ముచియ్యడ. నీచేడునడకకామయే కారకురాలు. బాగుగ నాలోచన చెప్పినదా? కారాగారము చూచిరమ్మన్నదా. మీయాలోచనలంతకు మించియున్నదా. బాగునడవు నీతోపాటునాకుగూడ బంధనను తెచ్చిపెట్టరు. దుష్టునకు మారముగ నుండుటమంచిది. నీవికముందిచ్చటకు రామానుట చాలమేలు నీమూలమున పరువుపోవుటయేగాక, మర్యాదసంబంధమునకు తొందరవచ్చి పడును. నీతుంటిరి ప్రభావము సత్రికలో ప్రకటింపఁబడినది. రక్షకభటుల నెఱుకెప్పించుకొని వచ్చితినిగాని ఖలీయదు. ఖండితముగ తెలుపుచు టివి వినుము. ఈయుటకాని డకుము. నాకంట బడకుము. పొమ్ము.

ప్రతా :— ఏదియో యొకటి వెగ వెంపుజేసికొందమనియే వచ్చితిని. నీకుకూడ ననుజేయవలెననె యున్నది. కానిమ్ము నేనిక రావలసిన యగత్యములేకుండ నావంతునకు హతగినదేదియో మర్యాదగ పంచియిమ్ము. నేనడుగుట నీవులేదుపొమ్మనుట సప్రహేతుకముగలేదు. నీకెందుకాయాసము. ఇవ్వవలసినదేదియోయిచ్చి నన్న బంపుము.

జయ:—మాటి మాటికి తే తేమ్మనిపిడించివుచ్చుకున్న మొత్తమునీవాటాకుమించియెయ్యన్నది. నాకు దెలియకుండ పట్టుకొనిపోయినది పోనేపోయినది నేనికనీగిన్నవలసినదిగాని నీవునన్నడుగవలసినదిగానిలేదు. యింటకులతో గూడియాస్థిసంతయునిదివరకెతగలనేసితివి నిగిలినదియూనన్నను తగుల బెట్టినబాగుండుననిచూచుచుంటే నీలులేదు నీకొక చిల్లిగన్నయైననీయబడిదు పెండలకడనెకదలిపొమ్ము మరలచూడగ లేకపోక పేచీకిసిద్ధపడదలంచెదనేని పోలీసులకప్పగింపగలను.

ప్రతి:—నీయంతటనీవిచ్చినట్లుగనబడుటలేదు నేనువుచ్చుకొనలేకపోను ఎట్లునన్నడ్డగింపగలనో చూచెదననిచరచరయిననుపెట్టి వంకకునడచుచుండెను జయదేవుడు లేచినిలచియడుగుముందువేయకుము ఆగుమని యడ్డుగనిలచియాపెను అతిడొక గెంటుగెంటెను ఇతడొక నెట్టునెట్టెను కలియబడుటకుసిద్ధపడిరి కమలప్రతాపునివెనుకనుంజిలాగిపట్టి నది ఈగందర గోళమును విని యింటగిలనొకరులు రాధపరుగెత్తుకొనివచ్చిరి జయదేవునికోపమాగలేదు పోపొమ్మనిప్రతిప్రతిగెంటుచుండెను కమలతండ్రిని రాధప్రతిప్రతిప్రతి వెనుకకు దీసికొనిపోయిరి.

ప్రతి:—నారాకనీకష్టములేనప్పడు నాదేదొనాకుపారవేయుమనిననీకంతకంటకమెందుకు కానిమ్ము పుచ్చుకొనలేకపోయినచూచెదనులేనీయంతటనీవునాకొసగలేవునాయంతనేపుచ్చుకొననున్నప్పుడడ్డుపెట్టలేవు పోలీసులకప్పగించెదనని బెదిరించుచుంటినిసరెపోలీసులునీవునేమిచేయుదురొ చూచెదనుకానిమ్ము

కమ:—సోదరా! యిదివరలోపుచ్చుకొన్న సొమ్ముపాడుజేసితివి ఇప్పుడునావంతునాకిమ్మనుచుంటువి ఇచ్చెదరనుకొందము దానిని దాచుకొనగలుగుదువా? అదికాస్తయు గడతేరితరువాత చేయవలసినదేమి బీవితమెట్లుగడచును ముందుయోచనలేనినీకుగతియేమి ఎవరిపంచనుజేరుచువు కష్టములకుమూలమైనదరిద్రముతో బాధపడుటమంచిదో, పెద్దలమాటవినిన్యాయముగనడచుకొనినుఖిపడుట బాగోయ్యాగాచించును నేనుసంపాదించుకొనలేనా యనియనుకొందువేమొ ఉన్నదినిలున బెట్టుకొనలేనప్పుడు సంపాదించుకొని సంపన్నుడవుకాగలవా? బ్రతుకలేకపోనను కొనుచుంటినేమొ తిన తిండియు కట్టగుడ్డయు సమకూర్చుకొనననష్టపడనేల ఉన్నదానిని భద్రపరచుకొని యనుభవించుటమేలుగదా? తండ్రిగారిలోపంతములాడి యున్నదూడగొట్టుకొని చెడిపోజూడకుము ముందుగతియేమాయని తలపోయుము దినములెప్పుడును ఒకవిధముగజరుగవు కాలుచెయ్యి వంగినప్పుడు నడచువిధమెట్లాతలంపుము ఇచ్చకములాడినీ చేతిడబ్బు కర్చుపెట్టించు వారేగాని యిదికాస్త చెల్లిపోయిన వెనుక యొకకానిచేతబెట్టరు సరిగదా నీవంకచూడనైననుచూడరు నాపలుకునమ్ముము జ్ఞాపకముంచుకొనుము

వ్రతా:—ధనమున్నందుకుసయోగమేమి తాముదినుట యితరులకింతపెట్టుటచేయనిచోదానికిగతియేమి దాచిదాచి దొంగలకొ దొరలకొ యప్పగించెరదా ఇతరులపాలైనవచ్చున దేమి చారము పోగొట్టుకొని చింతించుటకంటెయనుభవించి నుఖం

చుటమంచిగాదా? పట్టునిండతేనెనునింపినతేనెటీగతానుదినక దానిని వరులపాలుచేసి నగచునట్లులేలనడుగవలెను ప్రతియేటమనకువచ్చునాదాయమును వెచ్చించినచోపమేమిగలుగును.

జయ:—ఉన్నదంతయు నూడ్చిపెట్టదలచు నీతెగువకు మొచ్చవచ్చును నీవంటి తెలితక్కువ పెద్దమ్మలకెనడుచెప్పగలదు చాలుచాలుఈపాటికిందుండి దయచేయుము నీనీతులుమేము విననవసరములేదు.

మాటిమాటికి లేచిపోమ్మనుచున్న తండ్రిమాటలకుకోపించిన ప్రతాపుడు సరియెపోవుచుంటిని జ్ఞాపకముంచుకొనుము

౮

భైరవుడును భీముడును తుపాకులను బట్టుకొని గుహ వెలుపలికి వచ్చిరి. వెంటకొందరు పొడుగుపాటి యీశులను బట్టి బయలుదేరిరి. పర్వతముచుట్టునుగల యడవిని బడి తిరుగుచుండిరి. ఈశులతో తుప్పలమీదను డొంకలమీదను గొట్టి బెదరించుచుండిరి. అలుకుడి గనిపించలేదు. దట్టముగనున్న పొదచెంగట పంది యడుగులజాడ కనుపించినది. దానిచుట్టును జేరి బెదరించిరి. ఇంతువేదియు వెలుపలకు రాలేదు. ఈశుకట్టతో కొమ్మలనొత్తిగించితొంగిచూచుటకొకడువంగెను. అందున్న పంది ఘుర్గురించుచు వానిమీదకువచ్చి పడనుండ వాడుతప్పిం

చుకొనెను. దానిగురగురలకు తక్కినవారు దూరముగ దొలగిరి. ఒకఁడు తనయూతెమొన పంది ముందుడబ్బకు తాకించి యదుమ బోయెను. అది నెంటనే యొక యూపున విరచి మరియొక పొదలో దూరినది. అది మిగుల డట్టముగనుండి యొత్తిగించుటకు సాధ్యముకాలేదు. కనిపించి బుకాయించి పోయిన పంది తెలివికి మెచ్చి దానిని పోనివ్యకూడదని చాల ప్రయాసపడిచూచిరి. అదికనుపించలేదు. అందొకచోట డొంగ పైకెగబాకి కొనలందుకొనుచున్న దుప్పియొకటి వీరిమాటల చప్పుడు విని చెవులు నిక్కించి మెడ త్రీస్పిచూచి భయమున బెదరి ఛెంగునదాటినది. భైరవుడదిగని ముందునకునంగి నడచి యది వచ్చుమార్గమున కొకవంకగ నక్కితుపాకు నెదురొమ్మున కానించి గుఱ్ఱమునెక్కువెట్టి నిలుచుండెను. గుఱ్ఱికి వీలగునట్లు రెండడుగులు ముందునకువేసి గుండెకు గుఱిచూచి గుఱ్ఱ మని పించినాడు. గుండెను నాటిన గుండుదెబ్బకు దుప్పి యొక్కగెంతు గెంతి ప్రాణము కడముట్టయొరగి నేలకూలినది. తక్కిన వారాధ్యనిని విని వేగముగవచ్చి భైరవునిగని యదిపడినచోటు నకు వచ్చి మూగిరి. ముందువెనుక కాళ్లను వేరు వేరుగ నంట గట్టి మధ్య కర్మనుజొనిపి మూపున నిడికొని గుహకుచేరిరి. భీముఁడు సారాయమును తెచ్చుట కిరువురను నియమించెను. తక్కినవారు దుప్పిచర్మమును దిగదీసి మాంసమును గోసిరి. భైరవ భీము లిరువురును కొంతమాంసమును పుల్లలకు గుచ్చి కాల్చి తమనద్దనిదివరకు మిగిలిన సారాయమును ద్రావి మాం

సముసు దినుచుండిరి. వంట ప్రయత్నము జేసిరి. సారాయము దెచ్చుటకై పోయినవారిరువురును మోయగలిగినంత చెరియొక పంటినిండ కొనివచ్చిరి. వంటతయ్యారయినది. జట్టువారందరు వరుసగ కూర్చునిరి. మాంసము వడ్డించువారు వడ్డించుచుండిరి. సారాయమును దొప్పలలో బోసి యందించుచుండిరి. ప్రతివాడును తప్పత్రాగి జోగువారు, తూలిపడువారు, ప్రక్కకొరగి నిదురించువారుగా మారిరి. మోహినిని త్రాగుమని భైరవుడు బలవంతముచేసినాడు. దొప్పతో తెచ్చి నోటికందించినాడు. రెండు గుటకలు వేసినది. దానితో నామికు చురుకు తనము కలిగినది. ఉత్సాహము పుట్టినది పాడుట కారంభించినది ఒకరిద్దరుమోహినిపాటకు తాళమువేయ నారంభించిరి భైరవునికి మోహినిపైవలపుగలదు సారాయముమత్తుతోడైనది పాటలకా మోదోక్తముకలిగించినది మనసూటలూరినది తలతిప్పటకుమొదలుపెట్టినాడు వింతనవ్వు విరగబాటు పరవశ్యము ప్రక్కకొరగిమోహినిపై బడెను తప్పకొనలేవబోయి ఆనందమునమునిగి యామెచేతులుబట్టుకొని ఓనారామచిలుకా! ఓనాపిగిలిపిట్టా! యోనారాజహంసాయనిసందిటముడ్చుకున్నాడు బిగించిపట్టినాడు సహించలేకతప్పించుకొనబోయినది విడువలేదుమోము మోమునజేర్చి నాముద్ధులగుమ్మా! నాయెయ్యారిబొమ్మా! నేతాళనమ్మా! యనిముదులకు మొదలుపెట్టినాడు విడిపించుకొన జూచినది సాధ్యముకాలేదు ఏమియందముహోయిహోయి యనిబుగ్గులుకొరుకుటకారంభించినాడు బాధకుతాళలేకపెనుగు

లాడినది మొగమెఱుబడినది చమటపట్టినది పైటజారినది పట్టి
 నకొగిలించిచేయవలసిననిచేసినాడు తన్నితోసివేసినది చేయిప
 ట్టుకొనితనపైకిలాగిక్రింగసడినాడు. ఊపునవచ్చిమోహినిమీదప
 డ్డది. సకలతిప్పలుపెట్టినాడు గిల్లి రక్కి కొరికివిడిపించుకొన్నది.
 తోసివేసినది పడిపోయినాడు తెలివిలేదు దొల్లినాడు తిరుగలే
 చిరాలేదు బ్రతుకజీవుడాయని గృహలోనికిపోయినది భైరవుడు
 కావించినమండగమునకు తరముగానికోపమువచ్చినది మోహిని
 కి రివాల్వరుతీసినది తోటాపెట్టినది వెలుపలకువచ్చి పడియున్న
 వానిని కొట్టివేయటకుసిద్ధపడినది భీముడిదిచూచి వెనుకపాటు
 నవచ్చి రివాల్వరును లాగివేసినాడు. వాడనిననెకోపము పైగత
 నకార్యముకడ్డుపడిపాడుజేసినాడు మరింతకోపమువచ్చినది. ఊ
 రకొన్నకొలదినిచెలరేగుచున్నారు తొందరపడకుడు ప్రతాపు
 డురాసీ మీపొగరుతీయించెదను. జ్ఞాపకముంచుకొనుమని కనులె
 ఱ్ఱజేసితలపంకించినది ఇంతలో భైరవుడలేచి మోహినిని కాగ
 లించుకొనినాడు గుడ్డుటకారంభించిది రెండుపడిగుడ్డులుబల
 ముగముక్కుపైతగిలినవి రక్తముకారనారంభించినది భైరవునికది
 తెలియనలేదు భీముడువచ్చి విడిపించిమొగముననీళ్లుకొట్టినాడు
 నెత్తురుకట్టినది మీకింతకండకావరమా మీతెగసాగుడివదిలించి
 వేసెదను అది చేయకపోయిననేనుమోహినినెకాను కానిండని
 దూరముగపోయి కూర్చున్నది. ప్రతాపుడు తండ్రియింటనుండి
 బయలుదేరికాళ్ళీడ్చుకొనుచువచ్చిచేరినాడు. అతనిని జూచుట

తోడనెమోహినికిదుఃఖమాగలేదు పైటచెంగుమోమునకడ్డుపెట్టుకొని వెక్కివెక్కియేడ్వనారంభించినది.

ప్రతాపా:—ఎందుకది కారణమునుదెలుపుము.

మోహి:—భైరవుడు కౌగలించి బలవంతముగ బుగ్గలుకొరికి సకలతిప్పలుపెట్టి యవమానపరచినాడు. ఇవిగోకాట్లు పట్టుతప్పించుటకుపెనగులాడితిని పైటజారినది రవికపట్టించిపినాడు. ఇదుగోచూడుము. ఈయనమానమునహించలేను. పైగభీముడతనితోడుపడినాడు. నామీదకతనినుసుకొలిపినాడు. వీండిద్దరు నాపాలిటయములు. వీళ్లదగ్గరనేనుబ్రతుకలేను. భైరవుడునాబైసితీయకమానడు. నన్నుకామించియున్నాడు. బలవంతముగ నాకుసారాయిపట్టినాడు తప్పత్రాగిమత్తెక్కియుండుటచే మానినాడుకానిలేకున్ననింత కుముందె కోర్కెకొనసాగించుకొనియుండును. మోటపశువుమీదానననులక్ష్యముకూడలేదుమీరువాండ్రునుశిక్షింపకపోయినచోబ్రతుకలేను. పరువుపోయినతరువాతప్రాణముండినకార్యమేమి. మీయుంపుడుకత్తెనెవరేమి చేసినమీకుపమ్మతమేనావానినోటనుట్టిగొట్టవంతలేసిమాటలు. వానివలపుదీర్పవలెనట పట్టరానితమకముగలదటతీర్పకుండుటమంచిదిగాదట బ్రతిమిలాట బలవంతము మీదబడుట ఏమిచెప్పను. వానికావరముకండ్లుకప్పియున్నది మమకారముతోమండిపోవుచున్నాడు. ఈయమయాతనపడలేను మిమ్మునుగానట్లు మీయారకొనుదురాపులుపడుటకునేనుంటినిగదా. వాళ్లయిష్టమువచ్చినట్లునన్నుబాధలబెట్టెదరు.

ప్రతాపా:—తప్పతాగితేలివితప్పి యొడలుతెలియక యల్లు చెసినాడు. దుర్మార్గుడు పొగరడగునల్లు చీవాల్లుపెట్టి మందలించెదను పెంకెతనము జూపినచో దుమ్ములువిరుగగొట్టెదను నీవు దుఃఖంపకుము భీముడు తెలివిగానున్నాడు పిలిచియడిగెద భీమా! యిటురమ్ము భైరవుడు మోహించినిబట్టి పెనుగులాడికలయనా శించెనట యెందుకంతపొగరు నీవుకూడ వానికి నాయపడితివట ఇదియేనా మీరుచేయవలసినది నేనింటలేనప్పుడు కూడని పనులకుసాహసించి మోహినికపకారముచేయగడంగిరా ఏమిటాసాహసము ఎంతభయములేనిపనిజేసితిరి తిన్నగనడచుకొనుడు లేకున్న నూరకొనువాడగాను.

భీము:—భైరవుడు తప్పతాగిటచే తెలివిదప్పితూలి మీదపడుచుంటచేలేవదీసితిని మోహినితోనివేసినప్పుడు రాతిమీదపడిన తలపగులునని పట్టుకొంటిని మీది మీదికిపోవునప్పుడడ్డుకొంటిని ఇంతకుతప్పనేను చేసినతప్పేమి కలదుమంచి చేసిన నదిమీకుచెడ్డగ దోచిననేనేమిచేయను. భైరవునకు తెలివిలేకతూలిపడినాడు చేయవలెనని చేసినదేమున్నది.

మో:—కప్పిపెట్టకు అంతేనావాడుచేసినది. నాముద్దు గుమ్మా! నావయ్యారిబొమ్మా! నారామచిలుకా! రావే రావే ముద్దియ్యవేయని కౌగలించి పట్టుకొని బుగ్గలుకొరికలేదా? ఎందులకబద్ధమాడెదవు. ఇదంతయు చూచుచు నూరకుంటివి గాని నామీదకువచ్చినప్పుడు కూడదని యాపితివా?

భీము:—తూలిపడుచు నీమీదకు వచ్చినప్పుడడుకొంటిని. నీవువానితోసివేసినప్పుడు తలపగులునని పట్టుకొంటిని. వానిని చంపుటకు తోడుపడలేదనుచుంటివి. బాగుగనున్నది నీమాట. నేనుచూచినంతవరకు నీకుసాయమేచేసితిని. ఇంతకు నీవుపాడుటవలన నచ్చినది యీగందరిగోళమంతయును.

మో:—నేనువానిపట్టు తప్పించుకొన వెనుగులాడినప్పుడు సాయపడితివా? నారవికపట్టించినప్పుడు తోడుపడితివా? నేనుకొట్టబోయినప్పుడు వెనుకనుండి పట్టలాగివేసితివి. అది యేనా నాకుచేసినసాయము.

భీము:—రివాల్వరుతో మతితప్పియున్నవానిని కొట్టి చంపచూచితివి. మతిలేనివానిని చంపుటమంచిదికాదని ఆపితిని. నీవు ముక్కుపైగుద్దిన గుద్దులకు వానిముక్కువెంబడి రక్తమువచ్చుటకూడయితనికి తెలియదు తూలిపోవుచుండుటచేపట్టి మొగముననీళ్లుకొట్టితిని ఏమిచేయుచున్నది తెలియక మతిమాలీయున్న వానిపనులకు నీవుకినియదగదు వాటినిపట్టుదలతో ప్రతాపునకు దెలిపినేరము మోపుటమంచిదిగాదు.

మో:—అసలేనాపొడనీకుగిట్టదు భైరవుడు సలుపుదుండగముల కడ్డుకొనకతోడుపడితివి నన్నుపరాభవించుటనీకు వేడుక. అదిచూడవలెనని యుండియే నాకుసాయపడలేదు నేను చేయబోయినదానికల్లనడ్డుపడితివి దానివలన నాపై నీకుకోపము గలదని చెప్పగలను.

భీము:—నీవు మోసిననిందను రుజువుచేయజాలవు. మమ్మునంచనజేయింపదలంచితివి. గోరంతలు కొండంతలుగ పెంచి ప్రతాపునకు జెప్పుచుంటివి మాకునిరోధముగలిగింప జూడకుము నీకుమంచిపనిగాదు.

భైరవుడు తెలివి వచ్చుటచే లేచినాడు

ప్రతా:—భైరవా! యేదియీమరంతము నేనింటలే సంతమాత్రముచెడుగుణమునకు పూనుకొని మోహింపై బడి యల్లరిచేసితివి నేనుప్రేమించిన కానిని యనమానపరచి నాకు కోపముదెప్పించితిని ఇట్టిమనము నహించినయూరకొందుననుకొంటినా? సమయమునకులేకపోతిని ఏమినీతెగువ పైబడిబలవంతము జెసితివిగా జాగ్రత్త.

భైర:—ఏమంతమునిగిపోయిన ప్రమాదముగలిగినది. వగలమాటలను నమ్మినన్నింత దూకుట తగదు ఏమిచేసితినో నాకు తెలియదు తెలివితేనప్పుడు చేసినదానికై మొగమాటము లేకుండతూలనాడుచుంటిని. బాగుబాగు. నీవాడినట్లెల్ల పడి యుందుననుకొంటినా! అంతచేతగానివాడనుగాను. నీకున్న పౌరుషమునాకుగలదు. ఉంపుడుకత్తెమాటలునమ్మి నాతోవైరముతెచ్చిపెట్టుకొనదలంచితివేనికానిమ్ము.

మో:—ఏల బొంకెదవు. బొత్తిగ తెలివిలేక చేసిన పనిగాదు. ఇప్పుడేమియు తెలియనివానివలె నటించుచుంటివి. నీకు నాపై నలపుగలదు. లేకున్న నన్నావిధముగ ననమానమునకు పాలుచేసి ముద్దుపెట్టుకొనుటకుఁ జూచెదవా? చేయవలెననియె

చేసితివి. భీముడు నీప్రాణమునకు దేవునివలె నడ్డుపడెను గాని లేకున్న నీవుచేసినదుర్మార్గమునకు తగినశిక్షపొందియెందువు.

ప్రతాపా:—నీవికముందు చాలజాగ్రత్తగనుండనిచో నీతాళమునట్టెదను. నేనుచేరదీసినదియట్లయైన తలంపక నీకి పాకము బట్టితివి. ఈతప్పు సహించరానిది. దండింపదగినదియకాదు. తప్పు త్రాగి తెలిపలేక చేసినదగుటచే యీసారికి క్షమించవలసినది.

భై:—నలపురాడి పలుకులకు నశమై నైరము తెచ్చుకొనదలంచినచో కానిమ్ము. అపాయమున కెదురుచూచుము.

ప్రతాపా:—నీవాడినదెల్ల నాటగ జూచుమందువా! ఏమి నీపోగాలము. చేయరాని పనిచేసి యెదురుకొనుచుంటివి. నీవేషము సాగనివ్వను. నీకూళతనము కట్టిపట్టుము. బ్రతుకదలచినచో నడగి యుండుము. లేకున్న నిన్నువిడువను. భద్రమనిన కోడనే భైరవుడు లేచి కలబడబోయినాడు. ప్రతాపుడును సిద్ధపడినాడు. భీముడడ్డుకొని

భీము:—ఆడుదానికై మనలో మనము కొట్లాడి చావ నేల. చేసినంతకాలము కూడి పనిచేసితిమి. అప్పులుతీరినవి. ఎవరిదారి వారు చూచుకొందము ఎందుకీగొడవ. నడవండి పోదము.

ప్రతాపా:—ఆలాగుననే చేయుదము. చిల్లరఋణములు మిగిలియున్నవి.వాటినికూడ తీర్చివేసి లేచిపోవచ్చును. రేపు సాయంకాలము బయలుదేరిపోయి మాయింటికి కన్నము వేయు

దము. అది సాగించిన బెడవనదలిపోవును. అందుకై ప్రయాణము సిద్ధము చేయుడు.

భైరవ భీములిరువురును ప్రతాపుని యవమానవాక్యములకు లోలోరగులుచుండిరి. ప్రతాపునింట పడిదోచుకొనుటగదాయని సంతసించిరి. ఆయుధములు రివాల్వరులు గైగొని సిద్ధపడిరి. సాయంకాలము మితముగ సారాయి త్రాగి తిట్లుతని బయలుదేరి గుఱ్ఱపుష్పానునకువచ్చిచేరిరి. ఏర్పాటులన్నియు సరిచేసికొని (చెండు ఝాములకు) బయలుదేరి జయదేవునియిల్లు చేరి లోగిటలోపప్రవేశించుటకు తెరువనలసిన తలుపులను ప్రతాపుని నియామాకము ప్రకారము తెరచి లోనప్రవేశించిరి. వెల్లియువెళ్లుటకోడనే జయదేవునినోట గుడ్డలుగుక్కి యినుపపెట్టె తాళపుచెవి యిచ్చెదవా యనవరసముగ ప్రాణము పోగొట్టుకొందువాయని రివాల్వరు చూపియడిగిరి. జయదేవుడు నచ్చినగుంపునుచూచి ప్రాణము దక్కదని వెంటనే తలగడక్కింద దాచిన తాళమును తీసియిచ్చెను. జయదేవుని మంచమునకంటగట్టిరి. ప్రతాపుడినుపపెట్టె తెరచియున్నదంతయు తడుముకొని వెడలిపోవుచుండెను. భైరవుడు ప్రతాపుని చెలియలనుచూచి తలపంకించి పోవువారికి వెనుకఁబడి కమల మెడతడుముకొనెను. ఆమె వెంటనేలేచినది. వారినందరినిచూచినది. నోటమాటరాలేదు. వారు వెలుపలకుదాటిరి. ప్రతాపుడు భీముని తప్పమిగిలిన వారినందరి పంపివేసెను. భీముడు తాను లీలగదిచెంతకుపోయి, భీము

నిచే తలుపు తెరపించి, నిదురించులీలను సందిటబట్టి యరవ బోయిన నోరునొక్కి పెనుగులాడిన గట్టిగనదిమిపట్టి వెలుపలకు దీసికొనిపోన పాట్లుపడుచుండెను. కమల పరులింటవార బడుట తండ్రి కట్టివేయబడియుండుటగని దొంగలని యరచినది. ఆకేకకు విజయుడు రాధ మొదిలగువారు నచ్చిరి. తాను తండ్రి కట్టువిప్పుచు వచ్చినవారినిచూచి లీల కనుబడకపోవుటచే మోసము జరిగియుండునని తలంచి విజయుని పోయి లీలను చూడుమన్నది. అతడుచని లీల గదిలోతీకుండుటగని వెలుపలకువచ్చెను. ప్రతాపుడు లీలను బలనంతముగ కొనిపోవుచుండెను. విజయుడు చూచివెంటనే ప్రతాపుని సందిటనున్న లీలను తప్పించబోయెను. భీముడదిగని తనచేతున్న రివాల్వరునుచూపి బెదిరించి పారిపోకుండ పట్టికెరిచికట్టి లీలా విజయుల నరవకుండ నోటగుడ్డలు కుక్కి గుట్టముపై నెక్కించుకొని పరుగెత్తించిరి. తెల్లవారుసరికి యరణ్యమును సమీపించుచుండిరి. చెరువు సమీపించి కాలకృత్యములను దీర్చుకొనుటకు కట్టనువిప్పి నోటగుడ్డలుతీసిరి. అన్నియు నెరవేరినవి. తిరుగప్రయాణమునకు సిద్ధపడిరి. విజయుడు ప్రతాపునితో యెందుకేవిధమున తండ్రి యిల్లుదోచి మమ్ము బంధించికొనిపోవుచుంటివి. ఏమియన్యాయమిది యని యడిగెను. భీముడు చెంతకువచ్చి విజయుని నెత్తిపై నొక్కచరపుచరచి నోరు మూయుము. అతికప్రసంగముచేయకుము. ప్రేలుచుంటివా నీ ప్రాణమునీకుదక్కదనెను. విజయన కాచరువు మిగుల కోప

ము జనింపజేసినది. వెంటనే భీమునిపై కళియబడి క్రిందపడవేసెను. ప్రతాపుడు వచ్చి విజయునిపై బడినాడు. విజయుడొకచేతితో భీముని కొట్టిపట్టి రెండవచేత ప్రతాపునివద్దనున్న రివాల్యరును లాగుకొనెను. ప్రతాపుడతనిచేత రివాల్యరుని ప్రిమాదముని యూడదీసికొనబోవుచుండెను. ఈ దొమ్ములాటలో భీముడు తప్పించుకొనిలేచి తన వద్దనున్న రివాల్యరు మఱమఱతో విజయుని నెత్తిపై నొకపెట్టుపెట్టెను. దానితో విజయుడు చాచుచుట్టుగ నేలగులినాడు. ఆసమయమున మోటారుకారు భవనిచేయుచువచ్చుచున్నది. లీల యదికనిపెట్టి దుర్మార్గులు గొధించుచుండిరి. రక్షింపుడురక్షింపుడని పెద్దపెట్టునయరచినది. అది విని కారులు వెంటనే వారిచెంతకువచ్చి యాసినది. అంబాదుగురుకలరు. వచ్చినవారు పడియున్న విజయుని ప్రతాప భీములను లీలను కూచి యేమిదియనియడిగిరి. ప్రతాపుడు మీకెందుకానిషయము పొండని మారుపలికెను. లీల వీరిరువురును నచ్చుబలవంతముగ బట్టితెచ్చుచుండ నీతడడ్డుపడెను. అతనిని కొట్టి పడవేసి నన్ను చెరపట్టుకొని పోవనున్నారు. రక్షింపుడనివేడినది. ఎందులకీదుర్మార్గము. మంచిపనిగాదీ మెను విడచిపొండని పలికిరి. ప్రతాపుడు వినక లీలను రమ్మని లాగుచుండెను. తీసికొనిపోనివ్వమని వారు తిరుగబడిరి. ప్రతాపుడును భీముడును వచ్చినవారిపై కలియబడిరి. వీరివద్దనున్న రివాల్యరులను వారు బలవంతముగ లాగుకొని వీరిరువురిని మేత్తగ తన్నిరి. దానితో కొంతబుద్ధివచ్చినది. వీరితో గుడ్డు

లాడుచు కాలయాపనచేసినచో తమగుట్టు బయటబడి యపా
యమువచ్చునని ప్రతాపుడు గుఱ్ఱమునెక్కగనె భీముడును తడ
వుకొనుచు నతనిని వెంటబడించివాడు. నిమిషములో వారిరువురు
ను డాటిపోయి ప్రాణములను దక్కించుకొనిరి.

సచ్చినవాడు విజయుని గాయమునుచూచి జాలిపడి
కట్టుకట్టి కారులో నెత్తిపట్టి లీల నెక్కించుకొని తమ గ్రామ
మునకు తీసికొనిపోయిరి.

ప్రతా.—తొత్తుకొడుకులు చేచిక్కినపక్షిని విడిపించు
కొనిపోయిరి. ఏనై పునకుపోవుచున్నది. తెలిసికొంటిని, కాని
మ్ము వీండ్రనుమాత్రమువిడిచి పెట్టకూడదు. నా చిరకాలపుకో
రికపరిపూర్తి చేసికొనకుండ యూరకొనజాలను. ఎక్కడనుండి
సమయమునకు దాపరించిరోముండాకొడుకులు. నలుగురై పో
యిరిగానియిప్పుడుమాత్రము ఏడిచిపెట్టియుందునా? లీలనె
టులై నను పొందితీరవలెను. నాపంతమునెగ్గవలెను. అంతవర
కుపట్టినపట్టునడుపను.

భైరవుడానాడు మోహినితో సరసములాడుటయునది. యామెసహింపక ప్రతాపుడుగావేగమే దానినివిన్నవించుటయు నదిపురస్కరించుకొని ప్రతాపుడుభైరవభీముల నిరువురనుతూలనాడుటయు, మనమువినియుంటిమి. అందులకుభైరవుడు కోపించి, ప్రతాపునకుసరాభవముగావింప వ సమ సగ్గియిం చుకొనెను. దానినినెట్లానరింపగలనని సూత్రమునువెతుక నారభించెను. దానుసోములు భైరవునకుచాలప్రియులు. అతని మాటలకడుగుదాటరు. భైరవునకుమంచియోచనకుదిరినది. తానుచేయనిశ్చయించి కార్యము దాను సోములు తోడ్పాటువలన నిరాటంకముగ నేరవేర్చుకొనవచ్చిననితలంచెను. వానినిరువురినిపిలచి, దూరముగగొనిపోయి మనకులాభించుకార్యము నూహించితిని, నెరవేర్చగలిగినచో విస్తారమ సోమ్ము చేపడ గలదు. ఆమార్గముప్రతాపుడేమనకుదాగిచూపినాడు. వారియింట బడిమచదుదోచిన దానిలోమనకేమియుపంచియిచ్చునని, తోచదు. అందుచేమనము ప్రతాపునకుఁ దెలియకుండపోయి, లొడ్డులొసుగుతడవికొనవలెను. మొన్నమనదోపిడిలో ప్రతాపునితల్లితాలూకు నస్తువులులేవు. అవికమలస్వాధీనములోనుండిదాచబడియున్నవట. మొన్ననానంగతిజ్ఞాపకమునకురాలేదు. వచ్చినవాటినిగూడ సంగ్రహించియే యుండుననిప్రతాపుడు పలికినాడు. మనముప్రత్యేక ముగఁబోయి సంపాదించుకొనగలిగితిమా యిక్కడపడియుండవలసినపనియుండదు. అవిషదివేల విలువకు మించియుండుననివింటిని, ఎవరికిని తెలియనీయకుండు.

జయదేవుడు కొడుకుదుర్గమునకు సహించలేక ధనపురమునకు బోయి నివశించుచున్నాడని వింటిని. నేను ముందుగ బోయి యా సమాచారమును, ప్రవేశించు మార్గమును దెలిసికొందును. మీ రితరులకుఁ దెలుపకుండ చల్లగ బయలుదేరివచ్చి తానులయొద్ద నన్ను కలసికొనుడు. నతఁకులవలెనాయూర సంచరించు సమయముకనిపెట్టి వాటిని సంపాదించుము నేనీనాడే ప్రవేశించితిని, మీరు రేపు సాయంకాలమునగాని వీలులేకన్న మూడవనాడుగాని బయలుదేరిరండని తనకుగావలసిన రివాల్వరును కై జారును సరిజేసుకొని భోజనముచేసి యందరు మాటుమణిగిన వెంటనే వాటిని ధరించి బయలుదేరిపోయెను.

గుఱ్ఱపుతానునద్ద దాసును సోములును వచ్చితననుకలసి కోనువరకు నందుండెను. మరునాడు బయలుదేరి వారు మూడవనాటియదయమున భైరవుని కలసికొనిరి. వారు ముగ్గురు గుఱ్ఱములపై బయలుదేరి ధనపురమును చేరివర్తకులువలె సంచరించుచు జయదేవుని మందిర రహస్యములను గనుగొనుచుండిరి. ఇల్లుచిన్నది. లోనప్రవేశించినచో పట్టుపడిపోదుము. సాధన మేమాయని యొకనాటిరాత్రి యూరివెలుపలి దేవాలయ ప్రాంతమునుజేరి చేయఁదగినదేమియని చాలనరకు మాటలాడి యాయిల్లు చొరవనవసరములేకుండ సగలపెట్టెను వీలుగఁ బడయగల మార్గమును గనుపెట్టిరి. మరునాడు నిశిరాత్రివేళ గాలివీలుగు చూచి జయదేవుడు కాపురమున్నయింటికి నాలుగు మూలలను కెరసనాయలుగుడ్డలను బెట్టి యొక్కమారుగ నన్ని

టికిని యగ్నినంటించి యొకచోనిలచి వేడుకగచూచుచు తమ కార్యమును సఫలముచేసికొనజూచుచుండిరి. నాలుగుమూలలు నంటుకొని కాలుచున్నదియిట్లు. రాధ యింటగల సామాను వెలుపలకుజారవేయుచున్నది. జయదేవుడు లోకులనలన రావలసిన ఋణ పత్రములను సంతరించుకొనుచు నీవలంబడెను. కమల తనకు ప్రాణపదమైన నగల సుమకాచు చూచు సంతరించుకొని వెలుపలకు వచ్చినది. పురమున గలవారందఱు గుమిగూడి యగ్నినార్పణ ప్రయత్నించుచుండిరి. భైరవుడు దాసు సోములు నగలపట్టెను గైకొనివచ్చిన కమలను సురక్షితమగు ప్రదేశమున జేర్చు యాదరించు సన్నిహితబంధువులవలె నెమ్మదిగ నామెను గుంపునుండి దూరముగ గొనివచ్చి యామెయరచినచో నితరులకు వినరాకుండునట్లు పల్లకిమోయు బోయలవలె “నోం యోం” యని గట్టిగ నరచుచు నామెనెత్తుకొని పరువిడి గుట్టచుపై కమలనెక్కించి భైరవుణామె నెనుక గూర్చుండ దాసు సోములు చెరియొక గుట్టచునెక్కి భైరవుని వెంబడించిరి. కమల విడిపించుకొనుటకు చాల ప్రయత్నముచేసి విసిగి వేసారినది. అలసటకూడ జనియించినది. వారిగుట్టములు మహావేగమున పరునెత్తుచు మరునాడు పదిగంటలవేళకు కళ్యాణపుర పరిసరార్ణ్యమునకు చేరుకొనిరి. ఇంతలో రామపుర జనింపారు కుమారుడు రామచంద్రుడనువాడిరువురు స్నేహితులతో తనసూమిడితోటయందుగల పుష్పనమునకు బోవుచుండిరి. భైరవునిచే కొనిపోవుడు కమల సుందరాకారుల

గు యవ్వనులనుగనినతోడనే భైరవముకలిగి యన్యాయముగ
వీరు ననుగొనిపోవుచుండిరి. విడపించి పుణ్యము గట్టుకొండని
మొఱబెట్టినది. అదినిని రామచంద్రుడు స్నేహితులు గలసి
వారిగుఱముల నాపి కమలను విడిపింపబోయిరి.

భై :—మీరడ్డగించిన మేమాగమనిగుఱమునదలించెను
రామచంద్రుడు దాని కల్లములను బట్టి కదలకుండనాపెను.
గుర్రము కదలలేదు. భైరవుడు దిగి యాతనిని గెంటెను. ఈ
లోపుగ కమలదిగి వారి నెనుకకు పారిపోయినది. దాను సోము
లు గుఱములను దిగి వారి నెదురుకొని పొమ్మనుచు గెంటివేయు
చుండిరి. రామచంద్రుని స్నేహితులు తక్కిన యిరువురితోను
రామచంద్రుడు భైరవునితోను గెంటులాడుచు పోనివ్వమని
యొకరును ఎట్లాపగలరో చూచెదమని మరియొకరును పెద్ద
గొంతుకలతో మాటలాడుచుండ తోట మాలెలు తమయజ
మాని కంఠస్వరమువిని బడియలు బట్టుకొనివచ్చి భైరవాదులను
మర్ధించిరి. వచ్చినవారెక్కుడుగనుండుటచేత తమమాట సాగ
దని నెమ్మదిగ భైరవాదులు తప్పుకొనిరి. రామచంద్రుడు
తన పూలతోటలోని గృహమునకు కమలను గొనిపోయి
యామెయుదంతమునడిగి తెలిసికొని తండ్రి వద్దకు బంపదలంచెను
ఆమె రామచంద్రుని రూపమును సాహసమును గని తనకు
తగిన వరుడని నిశ్చయించుకొనినది. మదనవికారమునకు లోనై
తన భావమును చూపులచేతను చిరునగవులచేతను వెల్లడించుచు
తనియుచుండెను. రామచంద్రుడు పురమునకు వర్తమానమంపి

బండిని తెప్పించి యామెనందెక్కనియమించి స్నేహితులనుగూ
 డి బండివెంట తనయింటికిజనెను కమలను బండినుండిదింపి లో
 నికిగొనిపోవ నియమించి తల్లిచెంగటకామెచు వెంటబెట్టుకొని
 పోయి జరిగినవృత్తాంతమునుజెప్పెను అమెజరిగినవిపరీతమునకు
 వింతపడియాపద గడచినందుకు సంతసించెను రామచంద్రుని
 తల్లిభానుమతి కమలను గచుటాదిగ యామెచూపములకు విన
 యవిధేయతను గుణమును గనిమెచ్చుటయెగాక యామెతన కో
 డ్దలైనముచ్చటగనుండునని తలచినది జయదేవిపు కూతురసి వి
 ని తనదగ్గరబంధువుల మనుమరాలనిపొంగినది. రామచంద్రు
 డు ప్రతిగ్రహమును కమల యోగక్షేమములను గనుగొనువాని
 వలె నామెతోమాటలాడి (యపేక్ష) మక్కువ దీర్చుకొనుటె
 ట్లుసాధ్యపడునాయని తలపోయును. అవయవశృంగారమునకు
 గుటకలుమ్రొంగును. అడిగినదేయడుగును. ముందుమాటతోచ
 క మందమతిగ నిలచును. కమల నొప్పించిన తల్లిచేపట్టనీయ
 కొనునోలేదోయని సంకోచపడును. తల్లికుమారులిరువురు నొ
 కనాడు కమల విషయమై మాటలాడుచు నామెవచ్చి
 చాలకాలమైనది. మనయింట నట్టిపెట్టుకొనుట మంచిదికాదు
 తండ్రి యెందున్నది తెలిసికొని యామెనాతనికడకు బంపుట
 మంచిది జయదేవునితో మీకమలను మావానికివ్వవలసినదని
 కబురుచేయనలెనని యున్నది దానికత డడ్డుచెప్పక యొప్పుకొ
 నుననినానమ్మిక. అతడెందున్నది తెలిసికొనివచ్చుటకెనరినేనిబం
 పుము నీకభ్యంతరము లేకపోయినచో నేనుపోయి యాతనినడి

గివచ్చెదను. రామచంద్రుఁ డిదివినిలోలోన మురిసెనుగాని పై
 కేమియు నెఱుగని వానివలెను వినియు వినిని వానివలెను బదు
 లుపలుక లేదు కమల వారిసంభాషణ సంతయునిని భానుమతి
 తన్నుకొ'డలుగ నేలుకొనుతలంపుగలిగి యుండుటకలరినదిగాని
 యామాటకు రామచంద్రుడు సమాధానమియ్యకుండుట య
 నురాగములేని కృతముననో, సిగ్గుకృతముననో తెలియమిచే పరి
 తాప పడినది. రామచంద్రునకు తల్లివాక్యములమృతస్థాయ
 ముగిదోచినది. రామచంద్రుడటనుండి కనలిచని జయదేవుడెం
 దున్నది కనుగొని వచ్చుటకొకనిని ధనపురమునకుఁబంపెను.
 అంతలోనొకడటకువచ్చి రామచంద్రునిగని అయ్యా! మిమ్ము
 లనాశ్రయింపవచ్చితినని పలికెను.

రా:—ఎవరుసీపు ఎందునిమిత్తమునచ్చితివి.

ఆగంతుకుడు:—మీసద్దపని చేయుటకునచ్చితిని. కారు
 సడపుటకు కావలెననివింటిని

రా:—సీకుసర్ది పిక్కెనున్నదా?

ఆ:—ఉన్నది చిత్తగింపుడు.

రా:—(దానిని పుచ్చుకొనిచూచి) సీపేకేమి ఎక్కడ
 వనిచేసితివి.

సుం:—సుందరమునాపేరు సర్విసుకారుమీదపనిచేసితిని

రా:—ఏమిజీతమిచ్చువారు

సుం:—తొడిపెట్టి యిరువదిరూపాయలిచ్చువారు

రా:—ఏమిచ్చిన మాసద్దపనిచేయదపు

సుం:—మీదయ భోజనముమాత్రము మీయింటనేర్పాటుచేయించకోరెదను

రా:—భోజనమునకెమి పనిచూచిత్తమేర్పాటుచేయుదును.

సుం:—చిత్తము

రా—నారాయణ యితనికి భోజనము పెట్టించుము. సుందరం భోజనముచేసివచ్చి కారు బాగుచేయుము. సామానంతయు కారుగదిలోనేయున్నది. నారాయణ యాగదితాళము తెచ్చి యితనికిమ్ము.

జయదేవుని సమాచారమును తెలిసికొనివచ్చుటకు పోయినవాడతడున్న తావును తెలిసికొనివచ్చి రామచంద్రునకు దెలిపెను. అనంతర మొకనాడు కమలను తండ్రికప్పగించుటకు మంచిరోజు నియమింపబడినది. రామచంద్రుడు సుందరమును పిలిచి పెట్రోలున్నదాయని యడిగెను.

సుం—లేదండి.

రా—కొనితెచ్చిపోయుము. ధనపురమునకు పోవలయును. భోజనముచేసి కారు ప్రయాణమునకు సిద్ధముచేయుము.

రామచంద్రుడు స్నానముచేసి భోజనముగావించి కమలను ప్రయాణముచేయుమని తల్లికిచెప్పెను. కమల రామచంద్రులీరువురును పోవుటకు సిద్ధపడిరి. సుందరుడు కారుతెచ్చి వాకిట నిలిపినాడు. కమల భానుమతికి నమస్కరించి శలవుపుచ్చుకుని వచ్చి కారులో కూర్చున్నది. రామచంద్రుడువచ్చి సుందరుని

ప్రక్కను గూర్చుని తమలుపాకులు వేసికొనుచుండెను కారు బయలుదేరినది. గ్రామముదాటువరకు నెమ్మదిగనడిపించి తరువాత వేగమును హెచ్చించెను. బయలుదేరినదిమొదలు రామచంద్రుని మనమున కమల తండ్రివద్దకుపోయి యాతని యనుమతినిబడసి వివాహమాడగలను. నాయద్యమమునకు కమలతోడ్పడి తన్ను తప్పక చేప్పిననియు తామిరువురు సచిరకాలమున సంసార వారధి నీడుచు సుఖమనుభవింపగల యోగము పట్టగలననియు తలంచుకొనుచుంటుండే కాళేమార్గమున బోవుచున్నది గుర్తింపలేకపోయెను.

భైరవుడును సోములును మార్గమధ్యమున నిలిచి కారు నాపించి పైకెక్కబోయిరి. రామచంద్రునితలంపు కారాణాత్తుగ నాగుటచే చెడినది. భైరవునిమూచి దిగుమని పలికెను. వాడుతినతిన్నగనుండుము గడబిడచేసితివా నీతాళముపట్టెదమని బెదిరించెను.

రా:—సుందరం వీరినిలాగివేయుము.

సుం:—వీరుమంచివారుకారు నేనట్లుచేయను.

రా:—కారువెనుకకుత్రిప్పిపోనివ్వము

భై:—నీవుచెప్పినట్లువిసి వెనుకకుత్రిప్పినప్పుడు చూచెదనులె.

సుందరుడు రామచంద్రుని మాటవినక ముందునకేపోనిచ్చుచుండెను

రా:—నేనుచెప్పినవినవా! ఆపుమనికేకవేసెను

భై:—నీమాటవిను వారెనరునులేరు

రా:—నేనుచెప్పినట్లు నడపవేనిచక్రమును విడచివేచి పొమ్మని చక్రముపైచేయి వేసికారునాపబోయెను.

భైరవుడు రామచంద్రుని చేతినిచక్రముపైనుండి కోసివేసితి న్నగకూర్చుండుము తెగనీలిగితివాబంధించి నేసిడను సీతతో డృఢువారెనరు గుమలేరు రామచంద్రుడు సుదరముదొంగల లోనొకడనిగ్రహించిగుర్తించెను ఇంతలోకా రుకాండవి పాంతు మునకునచ్చినిలచినది కమలకు మీదిప్రాణములు మీదనేపో యినవి తన్నుకాపాడివిపామాడనున్న రామచంద్రుని కాపదసిద్ధ మైనది తనగతియేమగునాయని దిగులు కలిగినది భైరవుడు కమలా రామచంద్రులను కారునుండిదిగుమని యరణ్యములోనికిగొని పోయెను.

భై:—రామచంద్రా! కమలనన్ను వరించునట్లు బోధి చినాకుగూర్చుప్రయత్నము సలుపుము. అట్లుచేయవేని నిన్ను విడువము. సీకుసాయపడువారెనరునుండరు. సీప్రాణమునకపా యమేల తెచ్చిపెట్టుకొనఁజూచెదవు ఎందుకువచ్చినప్రయాస మిది నామాటవిని సుఖముగఁజీనింపజూడుము. సీవ్రవిడిపించు కొనిపోయిన కమలనుమించినదానిని పెండ్లాడనచ్చును.

రామచంద్రుడుయోచనలోపడినాడు మీరచేతనిక్కినాము కమ లనవమానింపకమానరు వారిలోనొకనిని పెండ్లియాడుమని చెప్పుమనుచుండిరి నేనువరింపనుండిననానోటితో యితరుల ను వరింపగలదా వచించిచోకమలయేమనుకొనును. యెంత

టియవస్థవచ్చినది. పాణిముపోయినసరియె మాటలాడను.

భై:—రామచంద్రా! మాట్లాడవేమి మానమునకు తగినఫలమునుభవింపగలవు కమలతోచెప్పి యొప్పించుటయొ పాణిమునకునీళ్లువదలుకొనుటయో నిశ్చయించుకొమ్ము పది దినములు గడువిచ్చితమి.

౧౦

కృష్ణమోహన సర్కారువిజ్ఞాపురపుజమిందారుడు సా లకువేష్మపుపోను పదివేలరూపాయల యాదాయము వారి జ మిందారిభూములనలన వచ్చును ఇతరములైన మేడలనలనను తోటలవలనను మరిరెండువెలరూపాయలువచ్చును గాని ప్రతి యేట యారాబడిసరిగరాదు. ప్రతాపుని బారినుండి లీలావిజ యులను తప్పించి తెచ్చి తనయింటకాపాడుచుండెను తనచేకొని రాబడుచున్నలీలావిజయులు విడిపింపబడినాటినుండియు ప్రతా పునకు మనసుకుదురుగాలేదు తనకుజరిగిన పరాభవముచేతను చేజిక్కినవారు విడిపింపబడినందునను మతిపోయినవానివలె వి చారింపగడంగినాడు వారినెట్లులైనను పట్టితేపలెనని పంతముమి తిమిరియున్నది. పోలీసులుతనజాడకనిపెట్టిచుండిరి మాయవేష ములువేసితిరుగుచున్నను గుర్తించితిరేని తనపనిప్రమాదమున కు గురికాకమానదని సందేహము పట్టుబడినగతియేమని జంకు

మనమున బట్టియుండుటచే ముందుచేయవలసిన పనికినాహసము కలుగుటలేదు సమ్మించిమాయచేసి లీలను పొందలేకపోయినచో జన్మకుస్థానములేదని గట్టపట్టుదల ఎట్లుకొనిరాగలను ఏమినాధనము రెండురెడనలుపుచు త్నించుచు సాధింపలేకపోతిని పైంధనలడ్డుకలె మోహనుడడ్డువచ్చినాడుకాని భేకున్ననీపాటికి నాకోర్కెనెరవేరియుండును మోహనునియింటనాయూటసాగిరాను సునాయాసముగ నిరాటంకముగలీలను కొనివచ్చుసూత్రము కనిపెట్టకలెను ఎవరినలన నేమార్గమున నీకార్యమునాధ్యమగును వారిది జమీందారీకొంప మనమెఱిగినదికాదు. నేవక్షలతోనిండియుండును పట్టుపడితిమా యాజన్మాంతకారాగారవాససిక్షితప్పదు ఊకొనుటకుమనసొప్పదు చేయదగినదేదో యోచనకుచిక్కదు కోరికనెరవేకువరకునిదరపట్టమవదిదారి ఎట్లుసాధింపగలుగుదుననియోచించుచుండెను. ఇంతలో మోహినివచ్చిచెంతచేరినది. అదియతనికి తెలియలేదుప్రతాపుని మనసుబాహ్యప్రపంచమునలేదు. ఆచెలియూతఁని పలుకరించినదిఅతనికిదివినపించలేదు మీదచెయివెసియేమిటా మానము పలుకుబంగారిమా మాట వరహాలుమాటపలుకరేమి. “నానాటికితీసికట్టు నాగంభట్లు” యగుచున్నదే నావంకచూడరు చాలులెండి మూతిముడుచుకొనకుడు ఏదిబక్కనవ్వు బక్కచిరునవ్వు ముచ్చటకొకముద్దు. పెట్టరూపశకుమోసముగలిగింపకుడు సమ్మినవారికి నట్టేటదింపకుడు ఇంతనిరసనభావమైన నెట్లుభరింపగలను నాగతియేమియనికొగపంచుకొన్నది ప్రతాపుని యోచనభంగమైనది ఆమెకొగి

లిని తప్పించి యేమిటియూ గందరగోళము నాతలంపున కాటంకముగలిగించితివి వేళపాళలేని సరసమా ఏడ్చినట్లున్నది.

మో:—యోనిచుచున్నదేమొనాచెనినివేయుదు మో సమురాదులెండి భయపడకండి దాచలేనని సందేహపడకండి. చేత నైనంతవరకు చేయజాలుదునేమొ ప్రయత్నించెదను.

ప్ర:—నీసహాయమిందుముఖ్యముగ కావలయును. నిని చేయ జూడవని చెప్పగలను చెప్పినదినిని చేయగలిగినప్పుడెనీకు మెప్పుచేయకున్నచోముప్పై నిశ్చయముగనొనరింపబూనినప్పుడే దొరకగలదుముద్దు చెడగొట్టినచోనొకగుడ్డు. మాటవినలేని నీపనిరద్దు.

మో:—ఏటికీచెలోక్తి ఏంతచాటుభారతము నేకరువు పెట్టితిరి చెప్పిచేయించుకొనగ యెందులకుగొడవ.

ప్ర:—చెప్పినదానినిమారాడక చేయుదునని నాచేతచేయివేయము.

మో:—ఎందుకుమికంతసందేహము. నావలననెరవేరగల దైనతప్పుకచేయుదును. అనిచేతచేయివేసినది.

ప్ర:—లీలనెరుగుదువుగదా. ఆమెయిప్పుడు విజ్ఞాపురమునక్కష్టమోహనసర్కారువారియింటనున్నది. నాయనరాగముదానిపైనిలచినది. నామనమునగల కోరికవినియు నెరవేర్చనిరాకరించినది. రెండుతడవలు చేతఁజిక్కితప్పించుకొన్నది. దానిపొందుసమకూడినగాని నాపంతముతీరదు దానినీతులు. బెట్టుసరివడలింపవలెను. నావశమును గావించుటకు చక్కని యెత్తొకటివేసినాను. నీవామంకుముండను వశపరచుకొనగలిగితివా నాతలంపు నెరవేరును.

మో:—ఓహో! ఏమికోరిక నమ్మకొనియున్న నన్ను పొమ్మని చీఢీయనుచున్న చిత్రాంగినిగోరుచుంటిరి. ప్రేమించినమగనికి మరియొకసుందరిని తార్చితనసంకల్పమును విడనాడుకొనుటకే మదవతిసమ్మతించును. ఏమితలంపిది. నాతోసేమాటనిజముగ నేచెప్పుచుంటిరా! నామనముపరీక్షించుటకు పలుకుచుంటిరా! మఱియొకతెనుమీరు తెచ్చికొనినచోనాపై నలపునిలుచునా? మరియొకదానిని మీకుగూర్పనేను పాటుపడవలయునా! నానెత్తిపెనాయంతటనేను కుంపటిదిమ్మరించుకొనవలెనా! ఏమినాటకు మిదిసూత్రధారితనము మెచ్చుకొనవచ్చును.

ప్ర:—నాయభిలాషను దీర్పజాలనప్పుడు నీమంచినా కెందులకు చేసికొన్న దానవా? నాయభిలాషకు తగినసంధానము చేయగలిగినప్పుడే నీనాచుట్టరికముగాని చేయజాలవేని నీనాటితోనికుద్వాసమే నాకునదుపాయము చేయగలిగినప్పుడునీ ముద్దు ముచ్చటలు చెల్లగలవుగాని లేకున్న నీకుచేకూరుసాఖర్యమునున్న.

మో:—నియమించినకార్యముసానుకూలముగచేసినవెనుకదాని దేలోకమని నన్ననిరాకరించి గెంటివేయరుకద అట్లుచేయనని నానెత్తిపైచేయివైచి పలుకుడు. కార్యమునకు పూనెకొనెదను.

ప్రతా:—ముమ్మాటికిని విడిచిపెట్టనని యిదిగో తలమీదచేయివేసి పలుకుచుంటిని.

మో:—చేయవలసిన దేదియో తెలియఁబలుకుడు. నేపోయి నెరవేర్చుకొనివచ్చెదను.

ప్రతా:—కృష్ణమోహన సర్కారుగారు తమకొక సేవకురాలు కావలెనని పత్రికయందు ప్రచురించియుండిరి. అది బహుశ యింట పనినిమిత్తమని తలచెదను. నీపేపత్రికను గొనిపోయి సర్కారుగారిని దర్శించి మీప్రచురణమునుచూచి వచ్చితిని. మీరునియమించు పనులను చక్కగ నెరవేర్పగలనని పనియందు కుదురుము. ఆయింటనున్న లీలతో పరిచయము గలిగించుకొని నీవశముచేసికొని యుబలాటపుమాటలచేయూరించి యూరివెలుపలనుగల భైరవాలయమునకు వెంటబెట్టుకొని రమ్మ. ఏనాడు నీవుతీసికొనివచ్చెదవో యాసంగతిని నీవెంట నున్న వానితోచెప్పి మాకు తెలియచేయుము. మేమందు దాగియుండి కొదవపని పూర్తిచేయుదుము. సాయంకాలమె ప్రయాణము. సిద్ధపడుము. అడవి దాటువరికును నీకుతోడుగ వచ్చెదము. కలసిపోవుదము లెమ్ము. వగలాడితనమునకును మోసమునకును మోహిని జాణ. సమయము దొరికినదిగదా యడిగినదిన్వకమానరని మాతల్లిని చూచిరావలెననుకొను చుంటిని. పైగ వెళ్లవలసిన పనికూడవచ్చినది పనిలో పని కలసి వచ్చినది. వట్టిచేతులపోవుట బాగుండదు. తృణమొ కణమొ చేతనుంచిన సంతసించును. ఇదివరకెప్పుడును మిమ్మడిగియుండ లేదు. మంచియాభరణమొ కొంతరొక్కమొ నాకొసంగుడు. ఇద్రీ పరచుకొందును.

ప్రతా—మోహిని కుత్సాహముగలుగుటకు కొన్ని యాభరణములను కొంత రొక్కమను తెచ్చియిచ్చెను.

మోః—అడుగక యడుగక యడిగిసందుకును. ఇవ్వక
యివ్వక మీరుయిచ్చిసందుకును యిదియేనామ ట్టజెప్పుట.

ప్రేః—తరువాత చూచుకొననచ్చును. ఏదోయిది నీత
ల్లికిచ్చి సంతసపెట్టుము. అనంతరము వారు బయలుదేరిరి.
భీముడు మొదలగువారాసుగురు వారినివెంటబడించిరి. అరణ్య
మును దాటువరకునునచ్చి మోహిని వెంటకొననిని బొమ్మని
తక్కినవారు వెనుదిరిగి యొకప్రాంతమునజేరి. మోహిని తన
యింటికిచని తల్లిచేత తాను తెచ్చినవాటి నుంచెను. తల్లితో
లోలోన సంతసించి యిన్నినాళ్లందుండి యీమహాభాగ్యమా
మూటగట్టు కొనివచ్చితివి. ప్రతాపు దండలమెక్కించునను
కొంటినిగాని యింతచిన్నచూపు చూచుననితలంపలేదు. చాలు
చాలు. నాకతడు కనపడచిమ్ము. నాలుగు జాడించివిడచిపెట్టెద
ను. దీపముండగనే తడవుకొనవలెనుగాని యదికాస్తకొండెక్కి
న నాపై నేముండును. నీతెలివిమండినట్లెయున్నది. కఠిగిన కా
సుగుంజుకొనలేని లంజె బ్రతుకలేని బికారికాకమానదు. ఎన్ని
చెప్పిపంపితిని. నాబోధనబుగ్గిపాలెనది. మోహములోపడి కొ
ట్లాడితివికాని ముందుగతికానకపోతివి. వయసు కాస్తమల్లినవె
నుకయే కుక్కలకొడుకు నెఱ్ఱనియేగాని చేతబెట్టడు. చేతడబ్బా
డుచున్నప్పుడే. పండగయనియొ పబ్బమనియొ, పేరుపెట్టి
యున్నది గుంజుకొనవలెను లేకున్నలాభముండదు. మాటలచే
తేలించి, కాగలింతలచేసొక్కించి, వలపింపులచేసొలించి, యు
న్నదంతయు నూడ్చుకొనలేకపోతివి. ఎంతనిర్భాగ్యురాలవు.

మో:—కార్యమొకటి తలపెట్టి బయలుదేరితిమి. అదికాస్త నెరవేరనిమ్ము. నీవనినట్లు కావలసినంతధనము తేగలను తొందరపడకు. దాచినదంతయు నాస్వాధీన ముండెయున్నది. జట్టంతయు తప్పద్రాగి పడియున్న ప్పడంతయు చుట్టబెట్టుకొని లేచివచ్చెదను. మనయిల్లు బంగారుకొండకాకమానదు.

శ్యా—మెలకునతో సంచరింపుము. ఏమాత్రమజాగ్రత చూపినను బ్రతుకు బ్రద్ధలుకాకమానదు. అపవాదములు చాల ప్రబలముగనున్నవి. పట్టుబడినవో పాతాళమున కంట దొక్కకమానరు.

మో—భయపడవలసిన కార్యముగాదు. అవలీలగనెరవేరగలదు. దానిచే మనదరిద్రము తీరును. ఇంట బడియుండి సుఖంపవచ్చును.

పోయివచ్చెదనని వెంటనచ్చిన వానితో బయలుదేరి విజ్ఞాపురమునకుబోయెను. ప్రతాపుడు తనతోడివారతో నొక చోట నిలచియుండి దాహము తీర్చుకొనుటకై చెంతనున్న లోయలోనికిబోయెను ఆస్థమీపమున భైరవుడు రామచంద్రుని చెట్టునకు విరచికట్టి నేనుంచిన గడపుదాటినను కమలను లొంగదీసి యొప్పించలేకపోతివి. కమలయు సీతైయాశపెట్టుకొని యుండుటచే నీవు జీవించియున్నంతవరకును నన్ను వరింపబోదు. నిన్నయమలోకమునకు బంపి యామెను చేపట్టెదను. కడసారి మాటగ దెలుపుచుంటిని వినుము. ఏమనయెదవు కమలతో

నన్ను వరింపమని చెప్పెదవా ప్రాణములను పోగొట్టకొందువా తెలుపుము.

రామచంద్రుడేమియు మాటలాడలేదు దానికి భైరవుడుకోపించి దాసునుచూచి దాసూ! కమల నిలుగొనిరమ్ము. నామాటవిని నన్ను చేపట్టెదనని రామచంద్రుని విడిపింప జూచునో వానినలె మొండిపట్టుదలతో ప్రాణములుబాయ సిద్ధ పడునోతెలిసికొందము. దాసామాటవిని కమలను గెంటుకొనివచ్చిరామచంద్రుని కెదురుగ నిలువఁబెట్టెను కమల తమకు తటస్థింపనున్న యాపదను తలపోసియు భైరవుని మాటలు వినియు భీతిచే మాటలాడలేక నిలచినది. సోములును కత్తినిూరుమనిభైరవుడుఁ పలికెను వాడామాట వినిన వెంటనే నూరియుంచితినిదిగోయని. భైరవుని కందించెను వాడు దానినిగొని రామచంద్రునిచేతకు బోవుచుండ తమ నిస్సహాయతను దలచి కాపాడు దిక్కులేదని గోలుగోలున నేడ్చుచు భైరవుని బట్టి వెనుకకు లాగినది ప్రతాపునకాయేడుపు వినపించినది. ఆకంతము తపరిచితమైనదిగ దోచినది వేగముగతనవారిని బిలుచుకొని యటకువచ్చిచేరెను కమల తనయన్న ప్రతాపుడు కంటబడగనే యీనినపులివలె దాసు నొక్కతన్నుదన్ని ప్రతాపుని కౌగలించి వీడిదురంతము నుండి నన్ను కాపాడవచ్చిన యీపుణ్యాత్మునిజంపి యీపాపిన న్ను చెరువజూచుచున్నాడని భైరవునిగెంటినది. దానితోభైరవు డ్దుమండిపడుచు కమల మీదికికత్తితోతిరుగబడెను ప్రతాపుడు వానినడ్డగించి కత్తినితూలించివేసెను దానితో వారిరువురునుక

లియబడిరి. కమల రామచంద్రుని కట్లు విప్పి వేసినది. భీముడు దాను మొదలగు వారు పోరుచున్న వారిని విడిపింప జూచునంతలో ప్రతాపుడు మొలలోనున్న కైజారుదీని కింద పట్టియున్న భైరవుని పొడిచివేసెను. ఆపోటు వాని వక్షస్థలమున నాటి వీవును దూసికొని పోయినది. భయిరవుడు విలవిల దన్నుకొని ప్రాణములను విడచెను. అనంతరము రామచంద్రుడు కమల బందిపోటు దొంగయగు ప్రతాపుని సోదరియని తెలిసికొని తన ప్రేమను మఱలించు కొనెను. కమలారామచంద్రులిటువలన గుహకు దోడుకొని పొమ్మని ప్రతాపుడు సోములును నియమించెను. రామచంద్రునకది సమ్మతముగ లేదు. పురమునకు బోవుటకు తనకు దారి తెలియదు. ప్రతాపుడు మొదలగు వారు క్రూరులు. వీరితో పగదెచ్చుకొనినచో వీడ వనలి పిశాచి పట్టుకొన్నట్లుగునని ప్రస్తుత మదియెవీలుగనుండుటచే యిష్టము లేకున్నను రామచంద్రుడు గుహకు చన నిశ్చయించెను. ప్రతాపుడు మోహినితో చెప్పిన ప్రకారమాయెను కలిసికొనబోయెను. కమలారామచంద్రులు గుహకు చేరిరి.

